

Hallituksen esitys Eduskunnalle eräiden kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakymmenennellä istuntokaudellaan vuonna 1947 hyväksymien kansainvälisten sopimusten hyväksymisestä.

Kansainvälinen työkonferenssi on kolmannellakymmenennellä istuntokaudellaan Genevessä vuonna 1947 hyväksynyt kuusi kansainvälistä sopimusta ja kaksi suositusta. Sopimukset koskevat: 1) ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa; 2) sosiaalipolitiikkaa emämaahan kuulumattomilla alueilla; 3) kansainvälisten työnormien soveltamista emämaahan kuulumattomilla alueilla; 4) yhdistymissvapautta ja työriitojen sovittelua emämaahan kuulumattomilla alueilla; 5) ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla sekä 6) alkusukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää. Suositukset koskevat 1) ammattientarkastusta ja 2) ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä.

Kysymyksessä olevat sopimukset esitetään jäljempänä mainituista syistä Eduskunnan hyväksyttäväksi. Suosituksista annetaan tiedonannossa, joka seuraa tätä esitystä, selostus siitä, missä laajuudessa niiden määräykset jo on toteutettu tai voidaan vastaisuudessa toteuttaa.

Liitteeseen sisältyy ratifioitavaksi tarkoitettun, ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskevan sopimuksen teksti sekä kotimaisilla että alkuperäisillä kielillä. Koska sosiaalipolitiikkaa emämaahan kuulumattomilla alueilla koskevat sopimukset eivät välittömästi koske maitamme ja kun ne on tarkoitettu ratifioitaviksi vasta siten kun ainakin jotkut niistä maista, joita sopimukset lähinnä koskevat, ovat ne ratifioineet, ei ole katsottu tarpeelliseksi ottaa liitteeseen näiden sopimusten alkuperäisiä tekstejä. Suositusten tekstit on myös otettu liitteeseen vain kotimaisilla kielillä.

I. Sopimus (N:o 81), joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa.

Sopimuksen mukaan tulee Kansainvälisen

työjärjestön jokaisella jäsenvaltiolla, johon nähden tämä sopimus on voimassa, olla teollisuustyöpaikkojen ja kauppa-alan työpaikkojen ammattientarkastusjärjestelmä. Sopimuksen I osassa on teollisuustyöpaikkojen ammattientarkastusjärjestelmää koskevia tarkempia määräyksiä, jotka koskevat tarkastuksen sovellutusala, tehtäviä, yllävalvontaa, tarkastusviranomaisten yhteistoimintaa samalla alalla toimivien laitosten ja viranomaisten sekä työnantajain ja työntekijäin kanssa. Edelleen on määräyksiä, jotka koskevat ammattientarkastajan virka-asemaa ja riippumattomuutta, pätevyyttä ja koulutusta sekä yhteistoiminnan turvaamista erikoisasiantuntijain kanssa. Ammattientarkastajain lukumäärän riittävyydestä, heidän käytettäväkseen asetetuista aineellisista apuneuvoista, toimistohuoneistoista ja kulkuvälineistä on myös kohtia sisällytetty sopimukseen. Määräykset tarkastajain oikeudesta tarkastusten suorittamiseen ja pakkokeinojen käyttämiseen samoin kuin heidän velvollisuudestaan liike- ja ammattisalaisuuksien salassapitämiseen, tarkastusten tehokkuudesta, rikkomusten syytteen ilmoittamisesta ja vuosikertomusten laatimisesta on myös otettu sopimukseen.

Sopimuksen II osassa määrätään ammattientarkastusjärjestelmästä kauppa-alalla. Tarkastus on soveltuvin osin järjestettävä I osan määräysten mukaisesti, mutta voi kukin kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio ratifioidessaan sopimuksen tiedonannolla ilmoittaa jättävänsä II osan hyväksymänsä sopimuksen ulkopuolelle.

Voimassa olevassa 4 päivänä maaliskuuta 1927 annetussa ammattientarkastuslaissa ja samana päivänä annetussa valtioneuvoston päätöksessä ammattientarkastuslain toimeenpanemisesta sekä 21 päivänä joulukuuta

1944 annetussa valtioneuvoston päätöksessä valtion ammattientarkastajain virka-alueista olevilla säännöksillä on sopimus pääkohdittaan toteutettu. Ne vähäiset muodolliset eroavaisuudet sopimuksen ja voimassa olevan lainsäädännön välillä, jotka vielä ovat olemassa, voidaan ottaa huomioon valmisteilla olevan uuden ammattientarkastuslain-säädännön yhteydessä. Edellä olevan perusteella ehdotetaan hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymän sopimuksen, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa.

II. Sopimus (N:o 82), joka koskee sosiaalipoliittikkaa emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Sopimus (N:o 83), joka koskee kansainvälisten työnormien soveltamista emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Sopimus (N:o 84), joka koskee yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Sopimus (N:o 85), joka koskee ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Sopimus (N:o 86), joka koskee alkuasukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää.

Sopimukset eivät välittömästi sovellu Suomeen, jolla ei ole siirtomaita eikä muitakaan valvonnassaan olevia Suomen ulkopuolella olevia alueita. Vaikka maallamme näin ollen ei ole muodollisesti ehdotonta

aihetta ratifioida näitä sopimuksia, on toisaalta huomattava, että Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioiden on asiallisesti suhtauduttava kaikkiin järjestön käsittelemiin asioihin riippumatta siitä, koskevatko ne suoranaisesti valtiota vai ei. Tämän periaatteen mukaan ovatkin jäsenvaltiot yleensä menetelleet ja sitä on myös Suomen taholta noudatettu. Puheena oleviin sopimuksiin liittyminen ei siis meidän taholtamme anna aihetta lainsäädäntö- tai muihin toimiin, vaan se merkitsee vain sitä, että maamme yleisinhimillisistä ja sosiaalisista syistä puoltaa sopimusten määräyksiä. Kun tähän näyttää olevan aihetta, olisi sopimukset siis Suomessakin ratifioitava. Kun ne maat, joita sopimus lähinnä koskee, eivät kuitenkaan tähän mennessä ole näitä sopimuksia vielä ratifioineet, näyttää asianmukaiselta, ettei ratifiointia lopullisesti toimiteta, ennenkuin ainakin jotkut näistä maista ovat asianomaisen sopimuksen ratifioineet. Jotta asiaa ei tällöin tarvitsisi uudestaan esittää Eduskunnalle, olisi ratifioimisvaltuus annettava hallituksen edellämainituin tavoin käytettäväksi.

Edellä lausutun nojalla ehdotetaan näin ollen hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymät sopimukset, jotka koskevat sosiaalipoliittikkaa, kansainvälisten työnormien soveltamista, yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua sekä ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla ja alkuasukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää.

Naantalissa 22 päivänä kesäkuuta 1949.

Tasavallan Presidentti

J. K. PAASIKIVI.

V. t. sosiaaliministeri T. Leivo-Larsson.

TIEDONANTO,

joka koskee niitä suosituksia, jotka kan sainvälinen työkonferenssi on hyväksynyt vuonna 1947.

I. Suositus (N:o 81), joka koskee ammattientarkastusta.

Tämä suositus liittyy ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskevaan sopimukseen, jota se täydentää yksityiskohdaisilla määräyksillä ammattientarkastuksen ennakkoehkäisevistä tehtävistä, työnantajien ja työntekijäin yhteistyöstä terveyttä ja turvallisuutta koskevissa asioissa, ammattientarkastajain suhteesta työriitoihin ja ammattientarkastuksen vuosikertomuksen sisällön tarkemmasta erittelystä. Määräyksiä olisi Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioiden sovellettava niin pian kuin kansalliset olosuhteet sen sallivat.

Osa suosituksen määräyksiä on meillä käytännössä toteutettu ja suosituksen meillä vielä toteuttamattomat määräykset voidaan, mikäli ne oloihimme soveltuvat, ottaa huomioon ammattientarkastuslainsäädäntöä tarkistettaessa.

II. Suositus (N:o 82), joka koskee ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä.

Sopimus, joka koskee ammattientarkastusta (1947) ja joka määrää ammattientar-

kastuksen järjestämisen, oikeuttaa kansallisen lainsäädännön vapauttamaan kaivos- ja kuljetusyritykset tämän sopimuksen soveltamisesta. Kun on kuitenkin tärkeää, että kaivos- ja kuljetusyrityksissä noudatettaisiin tehokkaasti niitä lainmääräyksiä, jotka koskevat työntekijäin työehtoja ja heidän suojeluaan työn aikana, suositellaan kullekin Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltiolle asianmukaisen ammattientarkastusjärjestelmän soveltamista myös kaivos- ja kuljetusyrityksiin. Maamme ammattientarkastusjärjestelmän valvonta-alaan kuuluvat myös kaivosyritykset. Työturvallisuutta kaivoksissa valvoo kauppa- ja teollisuusministeriön kaivostarkastaja, jota voidaan pitää erikoisammattientarkastajana. Rautatieliikenteessä valvovat ammattientarkastajat työaikalain alaisten työntekijäin ja viran tai toimen haltijain työaikaa koskevia säännöksiä. Valvonnan saattaminen vastaamaan muissa yrityksissä noudatettavaa järjestelmää käy päinsä vain muuttamalla eräät työväensuojelulait koskemaan myös viran tai toimen haltijoita liikenteen palveluksessa. Yllämainituin varauksin voidaan suosituksen määräys katsoa täytetyksi.

A. Hyväksyttäviksi esitettyjen sopimusten tekstit.

Sopimus (N:o 81), joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa, ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä yhdenätoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee ammattientarkastusta, 1947”:

I osa. Ammattientarkastus teollisuudessa.

1 artikla.

Kullakin Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltiolla, johon nähden tämä sopimus on voimassa, tulee olla teollisuustyöpaikkojen ammattientarkastusjärjestelmä.

2 artikla.

1. Teollisuustyöpaikkojen ammattientarkastusjärjestelmää on sovellettava kaikkiin työpaikkoihin, joissa ammattientarkastajien tehtävänä on valvoa niiden määräysten noudattamista, jotka koskevat työntekijäin työoloja ja suojelua työn aikana.

2. Kansallinen lainsäädäntö voi vapauttaa kaivos- ja kuljetusyritykset tai niiden osia tämän sopimuksen soveltamisesta.

3 artikla.

1. Ammattientarkastuksella tulee olla seuraavat tehtävät:

a) turvata niiden määräysten sovellutus, jotka koskevat työntekijäin työoloja ja suojelua työn aikana, niihin luettuna määräykset, jotka koskevat työaikaa, palkkoja, turvallisuutta, terveydellisiä oloja ja hyvinvointia, lasten ja nuorten työhön käyttämistä, sekä muita niihin liittyviä asioita, sikäli kuin ammattientarkastajien tehtävänä on turvata sellaisten määräysten soveltaminen;

b) antaa tietoja ja teknillisiä neuvoja työnantajille ja työntekijöille tehokkaimmista keinoista määräysten noudattamiseksi;

c) kiinnittää asianomaisen viranomaisen huomiota sellaisiin puutteisiin ja epäkohtiin, joita voimassaolevat määräykset eivät erityisesti ota huomioon.

2. Muut ammattientarkastajille annetut tehtävät eivät saa häiritä heidän ensisijaisen velvollisuuksiensa suorittamista eivätkä millään tavoin haitata ammattientarkastajien tarpeellista arvovaltaa ja puolueettomuutta heidän suhteessaan työnantajiin ja työntekijöihin.

4 artikla.

1. Mikäli soveltuu jäsenvaltion hallinnolliseen käytäntöön, on ammattientarkastus asetettava keskusviranomaisen tarkastuksen ja valvonnan alaiseksi.

2. Jos kysymyksessä on liittovaltio, voi nimitys „keskusviranomainen” tarkoittaa joko liittoviranomaista tai jonkin liittovaltion keskusviranomaista.

5 artikla.

Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin edistääkseen:

a) tehokasta yhteistoimintaa tarkastuselinten ja toisaalta muiden valtion viranomaisten sekä samantapaista toimintaa harjoittavien julkisten ja yksityisten laitosten välillä;

b) yhteistyötä ammattientarkastushenkilökunnan sekä työnantajien ja työntekijöiden tai heidän järjestöjensä välillä.

6 artikla.

Tarkastushenkilökunnan tulee olla julkisia virkamiehiä, joiden asema ja työehdot ovat sellaiset, että ne takaavat heille vakinaisen virka-aseman sekä riippumattomuuden kaikista hallituksen vaihdoksista ja asiaankuulumattomasta ulkopuolisesta vaikutuksesta.

7 artikla.

1. Sellaisin varauksin, jotka kansallinen lainsäädäntö asettaa julkisiin virkoihin ottamiseen nähden, ammattientarkastajat otetaan toimeensa yksinomaan sen pätevyyden nojalla, mikä heillä on tehtäviensä suorittamista varten.

2. Tapa tämän pätevyyden toteamiseksi on asianomaisen viranomaisen määrättävä.

3. Ammattientarkastajien on saatava sopiva koulutus virkansa hoitamista varten.

8 artikla.

Sekä naisia että miehiä tulee voida ottaa tarkastushenkilökuntaan; tarvittaessa voidaan erikoistehtäviä määrätä mies- tai naispuolisille tarkastajille.

9 artikla.

Kunkin jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin turvatakseen asianmukaisen pätevyyden saavuttaneiden asiantuntijoiden, näihin luettuna lääketieteen, konetekniikan, sähkötekniikan ja kemian alojen erikoisasiantuntijat, yhteistöiminnan tarkastustyössä sellaisella tavalla, joka kansalliset olosuhteet huomioonottaen katsotaan sopivimmaksi turvaamaan niiden määräysten sovellutus, jotka koskevat työntekijäin suojelemista työssä esiintyviltä terveyden ja tapaturman vaaroilta, sekä tietojen hankkimiseksi käytettyjen työmenetelmien ja aineiden sekä työtapojen vaikutuksista työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen.

10 artikla.

Ammattientarkastajien lukumäärän on oltava riittävä takaamaan tarkastustehtävien tehokkaan suorittamisen ja se on määrättävä ottamalla huomioon:

- a) tarkastajien suoritettavien tehtävien tärkeys, erityisesti:

- i) tarkastettavien laitosten luku, laatu, koko ja sijainti;
- ii) näissä laitoksissa työskentelevien työntekijäin luku ja heidän jakaantumisen ryhmiin; sekä
- iii) sovellettavien lainmääräysten luku ja laatu;

- b) tarkastajien käytettäväksi asetetut ai-neelliset apuneuvot; sekä
- c) käytännölliset edellytykset tarkastusten tehokkaalle suorittamiselle.

11 artikla.

1. Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin järjestääkseen ammattientarkastajille:

- a) toimistohuoneistot, jotka ovat varustetut sopivasti vastaamaan viran tarpeita ja jotka ovat avoinna kaikille asianomaisille;
- b) tehtävien suorittamista varten tarpeelliset kulkuvälineet, milloin sopivia yleisiä kulkuvälineitä ei ole.

2. Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin, että ammattientarkastajille korvattaisiin kaikki matka- ja muut kulut, jotka ovat tarpeellisia heidän tehtäviensä suorittamista varten.

12 artikla.

1. Asiaankuuluvilla valtakirjoilla varustetut ammattientarkastajat ovat oikeutettuja:

- a) pääsemään vapaasti ilman edeltäkäsintapahtuvaa ilmoittamista kaikkina vuorokauden aikoina jokaiseen tarkastuksen alaiseen yritykseen tai työpaikkaan;
- b) pääsemään päiväsaikaan kaikkiin huoneistoihin, joiden he voivat kohtuullisella syyllä olettaa kuuluvan tarkastuksen alaisuuteen; sekä
- c) suorittamaan kaikenlaisia tutkimuksia, tarkastuksia tai tiedusteluja, joita he voivat pitää tarpeellisina varmistautuakseen siitä, että lain määräyksiä tehokkaasti noudatetaan, ja erityisesti:
 - i) tiedustelemaan joko yksin tai todistajien läsnäollessa työnanta-

jalta tai yrityksen henkilökunnalta kaikkia asioita, jotka koskevat lain määräysten soveltamista;

- ii) vaatimaan esitettäväksi kaikki kirjat, luettelot tai muut asiakirjat, jotka työlainsäädännön mukaan on määrätty pidettäväksi, todetaksen, että ne ovat lain määräysten mukaisia tai ottaakseen niistä jäljennöksiä tai otteita;
- iii) vaatimaan työlainsäädännön määrittämien tiedonantojen asettamista näkyville;
- iv) ottamaan ja viemään analysoimista varten näytteitä yrityksessä käytettävistä tai käsiteltävistä aineista edellyttäen, että työnantajalle tai hänen edustajalleen tästä ilmoitetaan.

2. Tarkastuskäyntiä suorittaessaan on tarkastajan ilmoitettava siitä työnantajalle tai hänen edustajalleen, mikäli hän ei katso, että sellainen ilmoitus voi haitata valvonnan tehokkuutta.

13 artikla.

1. Ammattientarkastajilla tulee olla oikeus ryhtyä toimenpiteisiin poistaakseen toteamiaan sellaisia puutteellisuksia rakennuksessa, järjestelyssä tai työmenetelmissä, joiden he voivat kohtuullisella syyllä katsoa olevan vaaraksi työntekijäin terveydelle tai turvallisuudelle.

2. Jotta ammattientarkastajat voisivat ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, heillä täytyy, ottaen huomioon asianomaisten oikeus vedota oikeus- tai hallintoviranomaisiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, olla valtuus määrätä tai saattaa määrättäväksi:

- a) että rakennuksissa tai kalustoissa on määrääjän kuluessa suoritettava sellaiset muutokset, jotka ovat tarpeellisia työntekijäin terveyttä ja turvallisuutta koskevien lainmääräysten tarkkaa soveltamista varten;
- b) että on käytettävä välittömästi vaikuttavia toimenpiteitä sellaisissa tapauksissa, jolloin välitön vaara uhkaa työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta.

3. Jos 2 kohdassa määrätty menettely ei ole jäsenvaltion hallinnollisen ja oikeuskäytännön mukainen, täytyy tarkastajilla olla oikeus vedota asianomaiseen viranomaiseen, että tämä antaisi määräyksiä tai ryhtyisi toimenpiteisiin, jotka välittömästi tulisivat voimaan.

14 artikla.

Ammattientarkastukselle on ilmoitettava työtapaturmista sekä ammattitautitapauksista sen mukaan kuin kansallisessa lainsäädännössä määrätään.

15 artikla.

Ottaen huomioon poikkeukset, joita kansallinen lainsäädäntö voi asettaa, ammattientarkastajat:

- a) eivät ole oikeutettuja saamaan mitään välillistä tai välitöntä etua valvontansa alaisista yrityksistä;
- b) veloitetaan sopivien rangaistusten tai kurinpidollisten toimenpiteiden uhalla olemaan ilmaiseematta senkään jälkeen, kun ovat eronneet toimestaan, valmistus- tai kauppasalaisuuksia tai työmenetelmiä, joita he ovat voineet saada tietoonsa tehtäviään suorittaessaan;
- c) ovat veloitettuja pitämään ehdotoman luottamuksellisina kaikki laitteiden puutteellisuksia tai lainmääräyksiä vastaan tehtyjä rikkomuksia koskevat valitukset, eivätkä he saa ilmoittaa työnantajalle tai hänen edustajalleen, että tarkastuskäynti suoritettiin sellaisen valituksen johdosta.

16 artikla.

Työpaikkoja on tarkastettava niin usein ja niin perusteellisesti kuin on tarpeellista kyseessä olevien määräysten tehokkaan sovellutuksen turvaamiseksi.

17 artikla.

1. Henkilöitä vastaan, jotka rikkovat tai laiminlyövät niiden määräysten noudattamisen, joiden noudattamisen valvonta kuuluu ammattientarkastajille, on välittömästi nostettava syyte ilman ennakkovaroitusta. Kuitenkin kansallinen lainsäädäntö voi määrätä poikkeuksia sellaisissa tapauksissa, jolloin on annettava ennako-

varoitusta asiain tilan korjaamista tai ehkäiseviin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

2. Ammattientarkastajalla tulee olla vapaa harkinta, antaako hän varoituksen tai neuvoja vai ryhtyykö toimenpiteisiin syytteen nostamiseksi tai sen puoltamiseksi.

18 artikla.

Kansallisessa lainsäädännössä on määrätävä ja tehokkaasti sovellettava sopivia rangaistuksia rikkomuksista niitä lain määräyksiä vastaan, joiden noudattaminen kuuluu ammattientarkastajien valvontaan, sekä ammattientarkastajien tehtävien hoitamisen estämisestä.

19 artikla.

1. Ammattientarkastajat tai paikalliset tarkastusviranomaiset, asianhaaran mukaan, on velvoitettava antamaan ammattientarkastuskeskusviranomaiselle määräaikaisia kertomuksia toimintansa tuloksista.

2. Nämä kertomukset on laadittava ja niissä käsiteltävä asioita siten kuin keskusviranomainen kulloinkin määrää; niitä on annettava niin usein kuin keskusviranomainen määrää ja joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa.

20 artikla.

1. Ammattientarkastuskeskusviranomaisen on julkaistava vuotuinen yleiskertomus valvontansa alaisesta ammattientarkastustoiminnasta.

2. Nämä kertomukset on julkaistava kohtuullisen määräajan kuluessa, joka tapauksessa kahdentoista kuukauden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jota ne koskevat.

3. Kappaleet vuosikertomuksista on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle kohtuullisen määräajan kuluessa niiden ilmestymisestä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa.

21 artikla.

Ammattientarkastuskeskusviranomaisen julkaisemassa vuosikertomuksessa on käsiteltävä seuraavia asioita:

- a) lakeja ja säännöksiä, jotka kuuluvat ammattientarkastuksen toimialaan;

- b) ammattientarkastushenkilökuntaa;
- c) tilastoja tarkastuksenalaisista työpajoista ja niissä työskentelevien työntekijöiden lukumäärästä;
- d) tilastoja tarkastuskäynneistä;
- e) tilastoja tehdyistä rikkomuksista sekä määrättyistä rangaistuksista;
- f) tilastoja työtapaturmista;
- g) tilastoja ammattitaudeista; samoin kuin kaikista muista seikoista, jotka koskevat näitä asioita, mikäli ne kuuluvat mainitun keskusviranomaisen valvontaan.

II osa. Ammattientarkastus kaupan alalla.

22 artikla.

Kullakin Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltiolla, johon nähden tämän sopimuksen tämä osa on voimassa, tulee olla kauppa-alan työpaikkojen ammattientarkastusjärjestelmä.

23 artikla.

Kauppa-alan ammattientarkastusjärjestelmää on sovellettava kaikkiin työpaikkoihin, joissa ammattientarkastajien tehtävänä on valvoa niiden lainmääräysten noudattamista, jotka koskevat työntekijäin työoloja ja suojelua työn aikana.

24 artikla.

Kauppa-alan ammattientarkastusjärjestelmän on oltava tämän sopimuksen 3—21 artikloiden määräysten mukainen siinä määrin kuin niitä voidaan soveltaa.

III osa. Erinäisiä määräyksiä.

25 artikla.

1. Kansainvälisen työjärjestön kukin jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, voi ratifiointiinsa liittämällänsä tiedonannon ilmoittaa jättäneensä II osan hyväksymänsä sopimuksen ulkopuolelle.

2. Kunkin jäsenvaltio, joka on lähettänyt sellaisen tiedonannon, voi kumota sen milloin tahansa uudella tiedonannolla.

3. Kunkin jäsenvaltion, johon nähden on voimassa tämän artiklan 1 kohdan mukainen tiedonanto, on joka vuosi tiedoi-

tettava tämän sopimuksen soveltamista koskevassa vuosiraportissaan lainsäädännöstään ja noudattamastaan käytännöstä tämän sopimuksen II osan määräysten suhteen ilmoittaen tarkemmin, missä määrin on noudatettu tai aiotaan noudattaa sanottuja määräyksiä.

26 artikla.

Milloin on epäselvyyttä siitä, sovelletaanko tätä sopimusta johonkin yritykseen, yrityksen osaan tai siihen liittyvään toimintaan tai työpaikkaan, kysymyksen ratkaisee asianomainen viranomainen.

27 artikla.

Tässä sopimuksessa sanonta „määräykset” tarkoittaa, paitsi lakeja ja asetuksia, välistysoimioita ja työehtosopimuksia, joilla on lain voima ja joiden soveltamisen turvaaminen on ammattientarkastajien tehtävänä.

28 artikla.

Vuosiraportteihin, jotka on laadittava Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti, on sisällytettävä yksityiskohtaisia tietoja kaikista laeista ja asetuksista, joilla toteutetaan tämän sopimuksen määräyksiä.

29 artikla.

1. Kun jäsenvaltion alueeseen kuuluu laajoja seutuja, joissa väestön harvalukuisuuden tai niiden kehitystilan johdosta asianomainen viranomainen pitää mahdollisena soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä, voi se vapauttaa mainitut alueet sopimuksen soveltamisesta joko yleensä tai sopiviksi katsominsa poikkeuksin joidenkin laitosten tai joidenkin töiden suhteen.

2. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava ensimmäisessä vuosiraportissaan, joka on laadittava tämän sopimuksen soveltamisesta Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti, kukin alue, jonka suhteen se aikoo vedota tämän artiklan määräyksiin ja on tiedoitettava syyt, joiden vuoksi se aikoo vedota näihin määräyksiin. Mikään jäsenvaltio ei senjälkeen voi vedota

tämän artiklan määräyksiin, paitsi mitä tulee alueisiin, jotka se täten on ilmoittanut.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee ilmoittaa seuraavissa vuosiraporteissaan alueet, joiden suhteen se luopuu oikeudesta vedota mainittuihin päätöksiin.

30 artikla.

1. Mitä tulee alueisiin, jotka on mainittu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklassa, sellaisena, kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön muuttamista koskevassa asiakirjassa vuodelta 1946, lukuunottamatta alueita, jotka on mainittu täten muutetun artiklan 4 ja 5 kohdassa, järjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointiinsa tai lähettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mahdollisimman pian ratifiointinsa jälkeen tiedonanto, jossa ilmoitetaan:

- a) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan varauksetta;
- b) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;
- c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa, ja näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- d) alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi tiedonanto tämän artiklan 1 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 34 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

31 artikla.

1. Kun tässä sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumatoman alueen viranomaisten omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunalainen jäsenvaltio voi, yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa, lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa tämän alueen nimissä velvoituksesta soveltaa tässä sopimuksessa esitettyjä määräyksiä.

2. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useammat järjestön jäsenvaltiot niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

3. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän artiklan edelläolevien kohtien mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai varauksella; kun tiedonannossa ilmoitetaan, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

4. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

5. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat sinä aikana, jona tämä sopimus 34 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden ja tiedottaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

IV osa. Loppumääräyksiä.

32 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

33 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin sen ratifointi on rekisteröity.

34 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisanomisoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

35 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifiointeista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifiointin rekisteröimisestä on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

36 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot

kaikista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

37 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja päätettävä, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

38 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa *ipso jure* tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 34 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

39 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaaakin pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä.

Convention (No. 81) Concerning Labour Inspection in Industry and Commerce.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirtieth Session on 19 June 1947, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the organisation of labour inspection in industry and commerce, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this eleventh day of July of the year one thousand nine hundred and forty-seven the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection Convention, 1947:

Part I. Labour Inspection in Industry

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in industrial workplaces.

Article 2

1. The system of labour inspection in industrial workplaces shall apply to all workplaces in respect of which legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work are enforceable by labour inspectors.

2. National laws or regulations may exempt mining and transport undertakings or parts of such undertakings from the application of this Convention.

Convention (No 81) concernant l'inspection du travail dans l'industrie et le commerce.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 juin 1947, en sa trentième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'inspection du travail dans l'industrie et le commerce, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce onzième jour de juillet mil neuf cent quarante-sept, la convention ci-après qui sera dénommée Convention sur l'inspection du travail, 1947:

Partie I. Inspection du travail dans l'industrie

Article 1

Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente convention est en vigueur doit avoir un système d'inspection du travail dans les établissements industriels.

Article 2

1. Le système d'inspection du travail dans les établissements industriels s'appliquera à tous les établissements pour lesquels les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession.

2. La législation nationale pourra exempter les entreprises minières et de transport ou des parties de telles entreprises de l'application de la présente convention.

Article 3

1. The functions of the system of labour inspection shall be:

- (a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, safety, health and welfare, the employment of children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;
- (b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;
- (c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions.

2. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 4

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection shall be placed under the supervision and control of a central authority.

2. In the case of a federal State, the term „central authority” may mean either a federal authority or a central authority of a federated unit.

Article 5

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote:

- (a) effective co-operation between the inspection services and other Government services and public or private institutions engaged in similar activities; and

Article 3

1. Le système d'inspection du travail sera chargé:

- a) d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession, telles que les dispositions relatives à la durée du travail, aux salaires, à la sécurité, à l'hygiène et au bien-être, à l'emploi des enfants et des adolescents, et à d'autres matières connexes, dans la mesure où les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application desdites dispositions;
- b) de fournir des informations et des conseils techniques aux employeurs et aux travailleurs sur les moyens les plus efficaces d'observer les dispositions légales;
- c) de porter à l'attention de l'autorité compétente les déficiences ou les abus qui ne sont pas spécifiquement couverts par les dispositions légales existantes.

2. Si d'autres fonctions sont confiées aux inspecteurs du travail, celles-ci ne devront pas faire obstacle à l'exercice de leurs fonctions principales ni porter préjudice d'une manière quelconque à l'autorité ou à l'impartialité nécessaires aux inspecteurs dans leurs relations avec les employeurs et les travailleurs.

Article 4

1. Pour autant que cela sera compatible avec la pratique administrative du Membre, l'inspection du travail sera placée sous la surveillance et le contrôle d'une autorité centrale.

2. S'il s'agit d'un Etat fédératif, le terme „autorité centrale” pourra désigner soit l'autorité fédérale, soit une autorité centrale d'une entité constituante fédérée.

Article 5

L'autorité compétente devra prendre les mesures appropriées pour favoriser:

- a) une coopération effective entre les services d'inspection, d'une part, et d'autres services gouvernementaux et les institutions publiques et privées exerçant des activités analogues, d'autre part;

(b) collaboration between officials of the labour inspectorate and employers and workers or their organisations.

b) la collaboration entre les fonctionnaires de l'inspection du travail et les employeurs et les travailleurs ou leurs organisations.

Article 6

The inspection staff shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

Article 6

Le personnel de l'inspection sera composé de fonctionnaires publics dont le statut et les conditions de service leur assurent la stabilité dans leur emploi et les rendent indépendants de tout changement de gouvernement et de toute influence extérieure indue.

Article 7

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors shall be adequately trained for the performance of their duties.

Article 7

1. Sous réserve des conditions auxquelles la législation nationale soumettrait le recrutement des membres des services publics, les inspecteurs du travail seront recrutés uniquement sur la base de l'aptitude du candidat à remplir les tâches qu'il aura à assumer.

2. Les moyens de vérifier ces aptitudes seront déterminés par l'autorité compétente.

3. Les inspecteurs du travail doivent recevoir une formation appropriée, pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 8

Both men and women shall be eligible for appointment to the inspection staff; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 8

Les femmes aussi bien que les hommes pourront être désignés comme membres du personnel du service d'inspection; si besoin est, des tâches spéciales pourront être assignées aux inspecteurs ou aux inspectrices respectivement.

Article 9

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, including specialists in medicine, engineering, electricity and chemistry, are associated in the work of inspection, in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions, for the purpose of securing the enforcement of the legal provisions relating to the protection of the health and safety of workers while engaged in their work and of investigating the effects of processes, materials and methods of work on the health and safety of workers.

Article 9

Chaque Membre prendra les mesures nécessaires pour assurer la collaboration d'experts et de techniciens dûment qualifiés, y compris des techniciens en médecine, en mécanique, en électricité et en chimie, au fonctionnement de l'inspection, selon les méthodes jugées les plus appropriées aux conditions nationales, afin d'assurer l'application des dispositions légales relatives à l'hygiène et à la sécurité des travailleurs dans l'exercice de leur profession, et de s'enquérir des effets des procédés employés, des matières utilisées et des méthodes de travail, sur l'hygiène et la sécurité des travailleurs.

Article 10

The number of labour inspectors shall be sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and shall be determined with due regard for:

- (a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular —
 - (i) the number, nature, size and situation of the workplaces liable to inspection;
 - (ii) the number and classes of workers employed in such workplaces; and
 - (iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- (b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- (c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 11

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors with —

- (a) local offices, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and accessible to all persons concerned;
- (b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 12

1. Labour inspectors provided with proper credentials shall be empowered:

- (a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
- (b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection; and

Article 10

Le nombre des inspecteurs du travail sera suffisant pour permettre d'assurer l'exercice efficace des fonctions du service d'inspection et sera fixé en tenant compte:

- a) de l'importance des tâches que les inspecteurs auront à accomplir, et notamment:
 - i) du nombre, de la nature, de l'importance et de la situation des établissements assujettis au contrôle de l'inspection;
 - ii) du nombre et de la diversité des catégories de travailleurs qui sont occupés dans ces établissements;
 - iii) du nombre et de la complexité des dispositions légales dont l'application doit être assurée;
- b) des moyens matériels d'exécution mis à la disposition des inspecteurs;
- c) des conditions pratiques dans lesquelles les visites d'inspection devront s'effectuer pour être efficaces.

Article 11

1. L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires en vue de fournir aux inspecteurs du travail:

- a) des bureaux locaux aménagés de façon appropriée aux besoins du service et accessibles à tous intéressés;
- b) les facilités de transport nécessaires à l'exercice de leurs fonctions lorsqu'il n'existe pas de facilités de transport public appropriées.

2. L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires en vue du remboursement aux inspecteurs du travail de tous frais de déplacement et de toutes dépenses accessoires nécessaires à l'exercice de leurs fonctions.

Article 12

1. Les inspecteurs du travail munis de pièces justificatives de leurs fonctions seront autorisés:

- a) à pénétrer librement sans avertissement préalable à toute heure du jour et de la nuit dans tout établissement assujéti au contrôle de l'inspection;
- b) à pénétrer de jour dans tous les locaux qu'ils peuvent avoir un motif raisonnable de supposer être assujettis au contrôle de l'inspection;

(c) to carry out any examination, test or enquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular —

- (i) to interrogate, alone or in the presence of witnesses, the employer or the staff of the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;
- (ii) to require the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;
- (iii) to enforce the posting of notices required by the legal provisions;
- (iv) to take or remove for purposes of analysis samples of materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any samples or substances taken or removed for such purpose.

2. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 13

1. Labour inspectors shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to the health or safety of the workers.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a judicial or administrative authority which may be provided by law, to make or to have made orders requiring —

c) à procéder à tous examens, contrôles, ou enquêtes jugés nécessaires pour s'assurer que les dispositions légales sont effectivement observées, et notamment:

- i) à interroger, soit seuls, soit en présence de témoins, l'employeur ou le personnel de l'entreprise sur toutes les matières relatives à l'application des dispositions légales;
- ii) à demander communication de tous livres, registres et documents dont la tenue est prescrite par la législation relative aux conditions de travail, en vue d'en vérifier la conformité avec les dispositions légales et de les copier ou d'en établir des extraits;
- iii) à exiger l'affichage des avis dont l'apposition est prévue par les dispositions légales;
- iv) à prélever et à emporter aux fins d'analyse des échantillons des matières et substances utilisées ou manipulées, pourvu que l'employeur ou son représentant soit averti que des matières ou substances ont été prélevées et emportées à cette fin.

2. A l'occasion d'une visite d'inspection, l'inspecteur devra informer de sa présence l'employeur ou son représentant, à moins qu'il n'estime qu'un tel avis risque de porter préjudice à l'efficacité du contrôle.

Article 13

1. Les inspecteurs du travail seront autorisés à provoquer des mesures destinées à éliminer les défauts constatés dans une installation, un aménagement ou des méthodes de travail qu'ils peuvent avoir un motif raisonnable de considérer comme une menace à la santé ou à la sécurité des travailleurs.

2. Afin d'être à même de provoquer ces mesures, les inspecteurs auront le droit, sous réserve de tout recours judiciaire ou administratif que pourrait prévoir la législation nationale, d'ordonner ou de faire ordonner:

- (a) such alterations to the installation or plant, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to the health or safety of the workers; or
- (b) measures with immediate executory force in the event of imminent danger to the health or safety of the workers.

3. Where the procedure prescribed in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

Article 14

The labour inspectorate shall be notified of industrial accidents and cases of occupational disease in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

Article 15

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors —

- (a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;
- (b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and
- (c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect or breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 16

Workplaces shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

- a) que soient apportées aux installations, dans un délai fixé, les modifications qui sont nécessaires pour assurer l'application stricte des dispositions légales concernant la santé et la sécurité des travailleurs;

- b) que des mesures immédiatement exécutoires soient prises dans les cas de danger imminent pour la santé et la sécurité des travailleurs.

3. Si la procédure fixée au paragraphe 2 n'est pas compatible avec la pratique administrative et judiciaire du Membre, les inspecteurs auront le droit de saisir l'autorité compétente pour qu'elle formule des injonctions ou fasse prendre des mesures immédiatement exécutoires.

Article 14

L'inspection du travail devra être informée des accidents du travail et des cas de maladie professionnelle dans les cas et de la manière qui seront prescrits par la législation nationale.

Article 15

Sous réserve des exceptions que la législation nationale pourrait prévoir, les inspecteurs du travail:

- a) n'auront pas le droit d'avoir un intérêt quelconque direct ou indirect dans les entreprises placées sous leur contrôle;
- b) seront tenus, sous peine de sanctions pénales ou de mesures disciplinaires appropriées, de ne point révéler, même après avoir quitté leur service, les secrets de fabrication ou de commerce ou les procédés d'exploitation dont ils peuvent avoir eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions;
- c) devront traiter comme absolument confidentielle la source de toute plainte leur signalant un défaut dans l'installation ou une infraction aux dispositions légales et devront s'abstenir de révéler à l'employeur ou à son représentant qu'il a été procédé à une visite d'inspection comme suite à une plainte.

Article 16

Les établissements devront être inspectés aussi souvent et aussi soigneusement qu'il est nécessaire pour assurer l'application effective des dispositions légales en question.

Article 17

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors shall be liable to prompt legal proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 18

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 19

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their inspection activities.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 20

1. The central inspection authority shall publish an annual general report on the work of the inspection services under its control.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within a

Article 17

1. Les personnes qui violeront ou négligeront d'observer les dispositions légales dont l'exécution incombe aux inspecteurs du travail seront passibles de poursuites légales immédiates, sans avertissement préalable. Toutefois, la législation nationale pourra prévoir des exceptions pour les cas où un avertissement préalable devra être donné afin qu'il soit remédié à la situation ou que des mesures préventives soient prises.

2. Il est laissé à la libre décision des inspecteurs du travail de donner des avertissements ou des conseils au lieu d'intenter ou de recommander des poursuites.

Article 18

Des sanctions appropriées pour violation des dispositions légales dont l'application est soumise au contrôle d'inspecteurs du travail et pour obstruction faite aux inspecteurs du travail dans l'exercice de leurs fonctions seront prévues par la législation nationale et effectivement appliquées.

Article 19

1. Les inspecteurs du travail ou les bureaux d'inspection locaux, selon les cas, seront tenus de soumettre à l'autorité centrale d'inspection des rapports périodiques d'un caractère général sur les résultats de leurs activités.

2. Ces rapports seront établis selon la manière prescrite par l'autorité centrale et traiteront des sujets indiqués de temps à autre par l'autorité centrale; ils seront soumis au moins aussi fréquemment que l'autorité centrale le prescrira, et, dans tous les cas, au moins une fois par année.

Article 20

1. L'autorité centrale d'inspection publiera un rapport annuel de caractère général sur les travaux des services d'inspection placés sous son contrôle.

2. Ces rapports seront publiés dans un délai raisonnable ne dépassant en aucun cas douze mois, à partir de la fin de l'année à laquelle ils se rapportent.

3. Des copies des rapports annuels seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail

reasonable period after their publication and in any case within three months.

dans un délai raisonnable après leur parution, mais en tout cas dans un délai ne dépassant pas trois mois.

Article 21

The annual report published by the central inspection authority shall deal with the following and other relevant subjects in so far as they are under the control of the said authority:

- (a) laws and regulations relevant to the work of the inspection service;
- (b) staff of the labour inspection service;
- (c) statistics of workplaces liable to inspection and the number of workers employed therein;
- (d) statistics of inspection visits;
- (e) statistics of violations and penalties imposed;
- (f) statistics of industrial accidents;
- (g) statistics of occupational diseases.

Article 21

Le rapport annuel publié par l'autorité centrale d'inspection portera sur les sujets suivants:

- a) lois et règlements relevant de la compétence de l'inspection du travail;
 - b) personnel de l'inspection du travail;
 - c) statistiques des établissements assujettis au contrôle de l'inspection et nombre des travailleurs occupés dans ces établissements;
 - d) statistiques des visites d'inspection;
 - e) statistiques des infractions commises et des sanctions imposées;
 - f) statistiques des accidents du travail;
 - g) statistiques des maladies professionnelles;
- ainsi que sur tous autres points se rapportant à ces matières pour autant que ces sujets et ces points relèvent du contrôle de cette autorité centrale.

Part II. Labour Inspection in Commerce

Partie II. Inspection du travail dans le commerce.

Article 22

Each Member of the International Labour Organisation for which this Part of this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in commercial workplaces.

Article 22

Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente partie de la présente convention est en vigueur doit avoir un système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux.

Article 23

The system of labour inspection in commercial workplaces shall apply to workplaces in respect of which legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work are enforceable by labour inspectors.

Article 23

Le système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux s'applique aux établissements pour lesquels les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession.

Article 24

The system of labour inspection in commercial workplaces shall comply with the requirements of Articles 3 to 21 of this Convention in so far as they are applicable.

Article 24

Le système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux devra satisfaire aux dispositions des articles 3 à 21 de la présente convention, pour autant qu'ils sont applicables.

*Part III. Miscellaneous Provisions**Article 25*

1. Any Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention may, by a declaration appended to its ratification, exclude Part II from its acceptance of the Convention.

2. Any Member which has made such a declaration may at any time cancel that declaration by a subsequent declaration.

3. Every Member for which a declaration made under paragraph 1 of this Article is in force shall indicate each year in its annual report upon the application of this Convention the position of its law and practice in regard to the provisions of Part II of this Convention and the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the said provisions.

Article 26

In any case in which it is doubtful whether any undertaking, part or service of an undertaking or workplace is an undertaking, part, service or workplace to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 27

In this Convention the term „legal provisions” includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 28

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation full information concerning all laws and regulations by which effect is given to the provisions of this Convention.

Article 29

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it

*Partie III. Mesures diverses**Article 25*

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention peut, par une déclaration accompagnant sa ratification, exclure la Partie II de son acceptation de la convention.

2. Tout Membre qui a fait une telle déclaration peut l'annuler en tout temps par une déclaration ultérieure.

3. Tout Membre à l'égard duquel est en vigueur une déclaration faite conformément au paragraphe 1 du présent article indiquera chaque année, dans son rapport annuel sur l'application de la présente convention, l'état de sa législation et de sa pratique concernant les dispositions de la Partie II de la présente convention en précisant dans quelle mesure il a été donné suite ou il est proposé de donner suite auxdites dispositions.

Article 26

Dans les cas où il ne paraît pas certain qu'un établissement ou une partie ou un service d'un établissement sont soumis à la présente convention, c'est à l'autorité compétente qu'il appartiendra de trancher la question.

Article 27

Dans la présente convention le terme „dispositions légales” comprend, outre la législation, les sentences arbitrales et les contrats collectifs ayant force de loi et dont les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application.

Article 28

Des informations détaillées concernant toute la législation nationale donnant effet aux dispositions de la présente convention seront contenues dans les rapports annuels à soumettre conformément à l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 29

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable

impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

Article 30

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said Article as so amended, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office as soon as possible after ratification a declaration stating —

- (a) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- (b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- (c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in

d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

Article 30

1. En ce qui concerne les territoires mentionnés par l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail telle qu'elle a été amendée par l'Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1946, à l'exclusion des territoires visés par les paragraphes 4 et 5 dudit article ainsi amendé, tout Membre de l'Organisation qui ratifie la présente convention doit communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail, dans le plus bref délai possible après sa ratification, une déclaration faisant connaître:

- a) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;
- b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;
- c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les

such cases the grounds on which it is inapplicable;

(d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 34, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 31

1. Where the subject matter of this Convention is within the self-governing powers of any non-metropolitan territory, the Member responsible for the international relations of that territory may, in agreement with the Government of the territory, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration accepting on behalf of the territory the obligations of this Convention.

2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office —

(a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or

(b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the

raisons pour lesquelles elle est inapplicable;

d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du paragraphe 1 du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 34, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 31

1. Lorsque les questions traitées par la présente convention entrent dans le cadre de la compétence propre des autorités d'un territoire non métropolitain, le Membre responsable des relations internationales de ce territoire, en accord avec le gouvernement dudit territoire, pourra communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration d'acceptation, au nom de ce territoire, des obligations de la présente convention.

2. Une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention peut être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail:

a) par deux ou plusieurs Membres de l'Organisation pour un territoire placé sous leur autorité conjointe;

b) par toute autorité internationale responsable de l'administration d'un territoire en vertu des dispositions de la Charte des Nations Unies ou de toute autre disposition en vigueur, à l'égard de ce territoire.

3. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux dispositions

preceding paragraphs of this Article shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications it shall give details of the said modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 34, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Part IV. Final Provisions

Article 32

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 33

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 34

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on

des paragraphes précédents du présent article doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modification; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

4. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement par une déclaration ultérieure au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

5. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 34, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Partie IV. Dispositions Finales

Article 32

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 33

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 34

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années

which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 35

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 36

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 37

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the

après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 35

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 36

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 37

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Confé-

working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 38

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 34 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 39

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

rence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 38

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 34 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 39

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Sopimus (N:o 82), joka koskee sosiaalipolitiikkaa emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokouksena Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat sosiaalipolitiikkaa emämaahan kuulumattomilla alueilla, mikä kysymys on kolmantena kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä yhdenkymmentätoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksätoistasataanjäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee sosiaalipolitiikkaa (emämaahan kuulumattomat alueet), 1947”:

I osa. Sopimuspuolien velvollisuudet

1 artikla

1. Jokainen Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, sitoutuu siihen, että tässä sopimuksessa esitettyä politiikkaa ja toimenpiteitä sovelletaan emämaahan kuulumattomilla alueilla, joista se on vastuussa, tai jotka se ottaa vastuulleen, lukien niihin kaikki suojeluksen alaiset alueet, joihin nähden sillä on hallinnollinen valta, lukuunottamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohdissa tarkoitettuja alueita, edellyttäen, että kyseessä olevien alueiden hallitukset antavat suostumuksensa silloin, kun kyseeseen tulevat asiat kuuluvat näiden alueiden toimivaltapiiriin.

2. Kun tässä sopimuksessa käsitelty kysymykset kuuluvat kokonaan tai pääasiallisesti emämaahan kuulumattoman alueen viranomaisten omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunalainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa lähettää Kansainvälisen työtoimiston pää-

johtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa tämän sopimuksen sisältämistä velvoituksista alueen nimissä.

3. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen velvoituksia voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useampia järjestön jäsenvaltioita niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnasta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten mukaisesti tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

II osa. Yleisiä periaatteita.

2 artikla.

1. Kaiken emämaahan kuulumattomilla alueilla sovellettavan politiikan päämääränä on ensi sijaisesti oltava näiden alueiden kansojen hyvinvointi ja kehitys sekä sen on autettava näitä kansoja niiden pyrkimyksessä sosiaaliseen edistykseen.

2. Kaiken yleisluontoisemman politiikan määrittelyssä on otettava huomioon asianmukaisesti tällaisen politiikan vaikutus kansojen hyvinvointiin emämaahan kuulumattomilla alueilla.

3 artikla.

1. Siinä mielessä, että taloudellista kehitystä edistettäisiin ja siten luotaisiin perusta sosiaaliselle edistykselle, on kaikin tavoin pyrittävä kansainvälisissä, regionaalisissa, kansallisissa tai alueellisissa puitteissa turvaamaan rahallinen ja teknillinen apu paikallisille viranomaisille, jotta siten edistettäisiin emämaahan kuulumattomien alueiden taloudellista kehitystä.

2. Ehdoissa, joiden nojalla tällaista apua myönnetään, on säädettävä, että paikallisten viranomaisten on suoritettava sellaista valvontaa tai työskenneltävä siten keskinäisessä yhteistoiminnassa taloudellisen kehityksen luonnetta ja niitä olosuhteita määriteltäessä, joissa työ on suoritettava, kuin näiden alueiden kansojen etujen turvaamiseksi on tarpeellista.

3. Vastuunalaisten julkisten viranomaisten harjoittaman sosiaalipolitiikan eräänä

päämääränä täytyy olla toimia siten, että riittäviä varoja on käytettävissä yleisten tai yksityisten tai yleisten ja yksityisten pääomien taloudelliseen kehittämiseen sellaisin ehdoin, jotka takaavat emämaahan kuulumattomien alueiden kansoille mahdollisimman suuren hyödyn tästä kehityksestä.

4. Kun on aihetta, on ryhdyttävä kansainvälisiin, regionalisiin tai kansallisiin toimenpiteisiin sellaisten kauppaehtojen luomiseksi, jotka edistäisivät korkeatehoista tuotantoa ja tekisivät mahdolliseksi kohtuullisen elintason turvaamisen emämaahan kuulumattomilla alueilla.

4 artikla.

Kansainvälisissä, regionalisissa, kansallisissa tai alueellisissa puitteissa on sopiviin toimenpiteisiin ryhtyen tehtävä kaikkia mahdollisia aloitteita, jotta saataisiin aikaan parannuksia sellaisilla aloilla kuin yleinen terveydenhoito, asunto-olot, ravitsemus, opetus, lasten hyvinvointi, naisten asema, työehdot, korvaus palkansaajille ja riippumattomille tuottajille, muuttavien työntekijöiden suojeleminen, sosiaalinen turvallisuus, julkisten elinten toiminta ja tuotanto-olot yleensä.

5 artikla.

Kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta saataisiin emämaahan kuulumattomien alueiden kansat kiinnostumaan ja ottamaan osaa tehokkaalla tavalla sosiaaliseen edistykseen tähtäävien toimenpiteiden suunnitteluun ja suorittamiseen, mikä tapahtuisi mieluummin näiden kansojen valitsemien omien edustajien välityksellä siellä, missä se on sopivaa ja mahdollista.

III osa. Elintason parantaminen.

6 artikla.

Elintason parantamista on pidettävä taloudelliseen kehitykseen tähtäävien suunnitelmien päätarkoituksena.

7 artikla.

1. Kaikkiin mahdollisiin käytännöllisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä taloudellista

kehitystä koskevia suunnitelmia laadittaessa, jotta tämä kehitys saatettaisiin sopuun asianomaisten yhteisöjen terveen kehityksen kanssa.

2. Erikoisesti on pyrittävä välttämään perhe-elämän ja kaikkien perinteellisten sosiaalisten yhteisöjen hajoittamista, varsinkin:

- a) tarkkaavasti tutkimalla muuttoliikkeiden syitä ja vaikutuksia ja tarpeen mukaan ryhtymällä asianmukaisiin toimenpiteisiin;
- b) edistämällä kaupunkien ja kylien suunnittelemista alueilla, joissa taloudellinen välttämättömyys johtaa asutuksen keskittymiseen;
- c) ehkäisemällä ja poistamalla liika-asutusta kaupunkivyöhykkeiltä;
- d) parantamalla elinehtoja maaseudulla ja perustamalla sopivaa teollisuutta sinne, missä on riittävästi ihmistyövoimaa käytettävissä.

8 artikla.

Asianomaisten viranomaisten on otettava huomioon seuraavat toimenpiteet maataloustuottajien tuotantokyvyn lisäämiseksi ja heidän elintasonsa parantamiseksi:

- a) poistaa jatkuvan velkaantumisen syyt siinä määrin kuin mahdollista;
- b) valvoa, että viljelyskelpoista maata luovutetaan henkilöille, jotka eivät ole maanviljelijöitä, ainoastaan silloin kun se on alueen etujen mukaista;
- c) sopivaa lainsäädäntöä soveltamalla valvoa maan ja muiden luonnonrikkauksien omistusta ja käyttöä, jotta parhaiten turvattaisiin niiden käyttö alueen väestön etujen mukaisesti ottaen asiaankuuluvasti huomioon perinteelliset oikeudet;
- d) valvoa vuokra- ja työehtoja, jotta taattaisiin vuokraajille ja maatyöntekijöille mahdollisimman korkea elintaso ja kohtuullinen osuus voitosta, joka johtuu tuotannon paranemisesta tai hinnoista;
- e) pienentää tuotanto- ja jakelukustannuksia kaikin mahdollisin keinoin, varsinkin muodostamalla, rohkaisemalla ja tukemalla tuottajien ja kuluttajien osuustoimintaa.

9 artikla.

1. On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta taattaisiin riippumattomille tuottajille ja palkkatyöntekijöille sellaiset edellytykset, jotka tekevät heille mahdolliseksi parantaa elintasoaan omilla ponnistuksillaan ja turvaavat määrätyn minimielintason säilymisen nojautuen elinehtojen viralliseen tutkimiseen, mikä suoritetaan yhteisymmärryksessä työnantajien ja työntekijöiden edustavien järjestöjen kanssa.

2. Minimielintaso määritellessä on otettava huomioon työntekijöiden perhe-elämäänsä liittyvät oleelliset tarpeet, kuten ravinto ja sen ravintoarvo, asunto, vaate-tus, lääkärinhoito ja koulutus.

IV osa. Muuttavia työntekijöitä koskevat määräykset.

10 artikla.

Kun työntekijät työtilaisuuksista joutu-
tuen joutuvat asumaan erossa kodistaan,
on heidän työehdoissaan otettava huomioon
heidän normaalit perheenhuollosta johtuvat
tarpeensa.

11 artikla.

Kun väliaikaisesti käytetään emämaahan
kuulumattoman alueen jonkin seudun työ-
voimavaroja saman alueen toisella seudulla,
on ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta työn-
tekijät voisivat siirtää osan palkkaansa ja
säästöjään siltä alueelta, missä he ovat
työskennelleet alueelle, mistä he ovat läh-
töisin.

12 artikla.

1. Kun jonkin alueen työvoimavaroja
käytetään eri hallinnon alaisella alueella,
kyseessä olevien alueiden asianomaisten vi-
ranomaisten on, milloin se on tarpeellista
ja toivottavaa, tehtävä sopimuksia selvit-
tääkseen yhteisiin etuihin liittyviä kysy-
myksiä, joita voi syntyä sovellettaessa tä-
män sopimuksen määräyksiä.

2. Näissä sopimuksissa on edellytettävä,
että muuttava työntekijä nauttii vähintään
samaa suojelua ja samoja etuja kuin mitä
työalueella asuvat työntekijät nauttivat.

3. Näiden sopimusten tulee sisältää työn-
tekijöille myönnettäviä helpoituksia, jotta
he voisivat siirtää kotiseudulleen osan palk-
kaansa ja säästöjään.

13 artikla.

Kun työntekijät ja heidän perheensä
siirtyvät alueelta, missä elinkustannukset
ovat alhaisia, alueelle, missä elinkustannuk-
set ovat kalliimmat, on otettava huomioon
asuinpaikan vaihdosta johtuva elinkustan-
nusten kohoaminen.

V Osa. Työntekijöiden palkkaus ja siihen
liittyvät kysymykset.

14 artikla.

1. On edistettävä minimipalkkojen mää-
räämistä asianomaisia työntekijöitä ja työn-
antajia tai työnantajien järjestöjä edusta-
vien ammattijärjestöjen keskenään vapaasti
solmimilla työehtosopimuksilla.

2. Kun ei ole tehokkaita menetelmiä
minimipalkkojen määrittämiseksi työehtosopi-
musten avulla, on ryhdyttävä tarpeellisiin
toimenpiteisiin niiden määrittämiseksi yhti-
teistyössä työnantajien ja työntekijöiden
edustajien kanssa, niihin luettuina heidän
asianomaisten järjestöjensä edustajat, mi-
käli näitä järjestöjä löytyy.

3. Tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryh-
dyttävä, jotta toisaalta asianomaiset työn-
antajat ja työntekijät olisivat tietoisia mi-
nimipalkkamäärästä ja jotta toisaalta to-
della maksetut palkat eivät olisi pienem-
piä kuin sovellettavat minimipalkkamää-
rät.

4. Kullakin työntekijällä, johon minimi-
palkkamääriä sovelletaan ja joka niiden
voimaan tultua on saanut pienempää palk-
kaa kuin mitä nämä edellyttävät, on oltava
oikeus oikeudellista tai muuta lainmukaista
tietä periä hänelle kuuluvan summan mää-
rääjässä, joka voidaan vahvistaa lainsäädä-
nnöllä.

15 artikla.

1. Tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryh-
dyttävä, jotta varmistettaisiin, että kaikki
ansaitut palkat maksetaan asianmukaisesti
ja jotta työnantajia vaadittaisiin pitämään
kirjaa palkanmaksuista, antamaan työnteki-
jöille todistuksia heidän palkkojensa mak-
susta ja ryhtymään muihin tarpeellista
valvontaa helpottaviin toimenpiteisiin.

2. Palkat maksettakoon normaalisti vain
laillisin maksuvälinein.

3. Palkat on maksettava normaalisti suo-
raan työntekijälle itselleen.

4. Työntekijälle hänen suorittamistaan palveluksista asianmukaisesti kuuluvan palkan korvaaminen osittain tai kokonaan alkoholilla tai alkoholipitoisilla juomilla on kielletty.

5. Palkanmaksua ei saa suorittaa anniskelupaikassa tai myymälässä, jolleivät kyseessä ole työntekijät, jotka työskentelevät siellä.

6. Palkat on maksettava säännöllisesti sellaisin väliajoin, että se on omiaan pienentämään velkaantumismahdollisuutta työntekijäin parissa, mikäli ei vallitseva paikallinen tapa ole päinvastainen ja asianomainen viranomais on vakuuttanut siitä, että työntekijät haluavat jatkaa tätä tapaa.

7. Kun ravinto, asunto, vaatteet ja muut oleelliset tarvikkeet ja edut kuuluvat palkkaan, on asianomaisen viranomaisen ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin sopiviin toimenpiteisiin, joilla turvattaisiin, että nämä tarvikkeet ovat asianmukaisia ja että niiden raha-arvo on tarkoin arvioitu.

8. Kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta

- a) saatettaisiin työntekijöiden tietoon heidän oikeutensa palkkauksen suhteen;
- b) estettäisiin kaikki luvaton ennakko-vähennys palkoista;
- c) rajoitettaisiin määrä, joka vähennetään palkoista palkkaukseen osana kuuluvien tarvikkeiden ja etujen muodossa näiden tarvikkeiden ja etujen oikeaan rahalliseen arvoon.

16 artikla.

1. Asianomaisen viranomaisen on säännösteltävä palkoista suoritettavien ennakkomaksujen korkein määrä ja maksutapa.

2. Asianomaisen viranomaisen on rajoitettava sellaisten ennakkomaksujen määrä, joita voidaan suorittaa työntekijälle tarkoituksella saada hänet ottamaan vastaan työpaikka; sallittujen ennakkomaksujen määrä on selvästi ilmoitettava työntekijöille.

3. Mitään ennakkomaksua, joka ylittää asianomaisen viranomaisen vahvistaman määrän, ei voi lain mukaan saada takaisin, eikä saada siitä korvausta pidättä-

mällä työntekijälle kuuluvasta myöhemmänä ajankohtana maksettavasta palkasta.

17 artikla.

1. Vapaaehtoisen säästäväisyyden eri muotoja on edistettävä palkannauttijain ja riippumattomien tuottajien keskuudessa.

2. Kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, joiden tarkoituksena on suojella palkannauttijoita ja riippumattomia tuottajia koronkiskonnalta, varsinkin sellaisin toimenpitein, joilla pyritään alentamaan lainojen korkoja valvomalla lainantajien toimintaa ja edistämällä sellaisia järjestelmiä, joissa rahaa lainataan sopiviin tarkoituksiin osuustoiminnallisten luottolaitosten avulla tai asianomaisen viranomaisen valvonnan alaisten laitosten välityksellä.

VI osa. Diskriminatioiden poistaminen, mitä tulee rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, uskontoon, osallistumiseen johonkin heimojärjestöön tai ammatilliseen yhdistykseen.

18 artikla.

1. Sosiaalipolitiikan eräänä päämääränä olkoon kaiken diskrimination poistaminen työntekijöiden väliltä mitä tulee rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, uskontoon, osallistumiseen johonkin heimojärjestöön tai ammatilliseen yhdistykseen:

- a) työlaainsäädännöstä ja työsopimuksista, joissa on kohdeltava taloudellisesti tasa-arvoisina kaikkia niitä, jotka laillisesti oleskelevat tai työskentelevät alueella;
- b) sekä yleisiin että yksityisiin töihin pääsystä;
- c) palkkaus- ja ylenemisehdoista;
- d) ammatillisen koulutuksen mahdollisuuksista;
- e) työehdoista;
- f) terveyttä, turvallisuutta ja hyvinvointia koskevista toimenpiteistä;
- g) kuria koskevista toimenpiteistä;
- h) osallistumisesta työehtosopimuksia koskeviin neuvotteluihin;
- i) palkkamääristä, jotka on vahvistettava „samasta työstä sama palkka”-periaatteen mukaan samasta työstä

samassa yrityksessä, mikäli tämä periaate tunnustetaan emämaan alueella.

2. Ottaen huomioon edellisen kohdan i) alakohdan määräykset on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin, jotta poistettaisiin kaikki eroavaisuudet palkkamäärissä, jotka johtuvat diskriminatioista mitä tulee rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, uskontoon, osallistumiseen heimojärjestöihin tai ammatillisiin yhdistyksiin, korottamalla huomommin palkattuihin työntekijöihin sovellettavia palkkamääriä.

3. Työntekijät, jotka on pestattu joltakin alueelta tekemään työtä toisella alueella, voivat saada palkkansa lisäksi etuisuuksia rahassa tai luonnossa heidän kohtuullisten henkilökohtaisten tai huoltovelvollisuudesta aiheutuvien menojensa peittämiseksi, jotka johtuvat heidän työskentelystään poissa kotoaan.

4. Tämän artiklan edelläolevat määräykset eivät haitatko sellaisia toimenpiteitä, joihin ryhtymistä asianomainen viranomais pitää tarpeellisena tai suotavana äitiyshuollon vuoksi ja voidakseen turvata työntekijöiden terveyden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin.

VII osa. Kasvatus ja ammatillinen koulutus.

19 artikla.

1. Emämaahan kuulumattomilla alueilla on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin, mikäli kuin paikalliset olosuhteet sen suinkin sallivat, jotta asteittain kehitettäisiin laaja kasvatus-, ammatillinen koulutus- ja oppiaikaohjelma, pyrkien siihen, että lapset ja molempiin sukupuoliin kuuluvat nuoret henkilöt saisivat tehokkaan valmennuksen hyödylliseen työhön.

2. Alueen lainsäädännössä määrättäköön kouluiän päättymisaika sekä työhönpääsyä varten vaadittava minimi-ikä sekä työehdot.

3. Jotta lapset voisivat käyttää hyväkseen tarjolla olevia oppimahdollisuuksia ja jotta näiden mahdollisuuksien laajentamista ei ehkäisisi lapsityövoiman kysyntä, kiellättäköön kouluiässä olevien lasten työssä pitäminen koulutuntien aikana sellaisilla alueilla, missä suurimmalla osalla

kouluiässä olevista lapsista on riittävästi mahdollisuuksia saada opetusta.

20 artikla.

1. Jotta kehittämällä ammattitaitoa taat- taisiin korkea tuotanto emämaahan kuulumattomilla alueilla, on, milloin on aiheellista, annettava opetusta uudesta tuotantotekniikasta ammattikouluutuskeskuksissa paikallisissa tai regionalisissa puitteissa tai emämaan koulutuskeskuksissa.

2. Asianomaisten viranomaisten tehtävänä on tällaisten ammatillisen koulutuksen keskusten järjestäminen tai valvonta neuvoteltuaan työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa sillä alueella, mistä kouluun pyrkivät tulevat, sekä siinä maassa, missä koulutus annetaan.

VIII osa. Erinäisiä toimenpiteitä.

21 artikla.

1. Mitä tulee tämän sopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa mainittuihin alueisiin, järjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointiinsa tai lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mahdollisimman pian ratifiointin jälkeen tiedonanto, jossa ilmoitetaan:

- a) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä noudatetaan varauksetta;
- b) alueet, joilla se sitoutuu soveltamaan sopimuksen määräyksiä erinäisin muutoksien sekä näiden muutosten sisältö;
- c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa sekä näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- d) alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikai-

sempi tiedonanto tämän artiklan 1 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 27 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

22 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän sopimuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohtien määräysten mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai varauksella. Kun tiedonannossa ilmoitetaan, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

2. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

3. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat niinä ajanjaksoina, joina tämä sopimus 27 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisällön suhteen sekä tilanteesta tämän sopimuksen soveltamisen suhteen.

23 artikla.

Mitä tulee kuhunkin alueeseen, jonka suhteen on voimassa tiedonanto, jossa määritellään tämän sopimuksen määräyksiä koskevia muutoksia, on tämän sopimuksen soveltamista koskevissa vuotuisissa raporteissa osoitettava missä määrin edistystä on tapahtunut siihen suuntaan, että voitaisiin luopua oikeudesta vedota näihin muutoksiin.

24 artikla.

Jos jossakin konferenssin myöhemmin hyväksymässä sopimuksessa, joka koskee jotakin tässä sopimuksessa käsiteltyä kysymystä, niin määrätään, on tämän sopimuksen määräyksiä, jotka on määritetty ensinmainitussa sopimuksessa, lakettava so-

veltamasta kaikilla alueilla, joiden suhteen Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle on lähetetty:

- a) joko tiedonanto, joka koskee sitoumusta siitä, että ensiksi mainitun sopimuksen määräyksiä sovelletaan Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti sellaisena kuin se on muutettu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön muutosta koskevassa asiakirjassa, 1946,
- b) tai tiedonanto, jolla sitoudutaan hyväksymään tämän saman sopimuksen velvoitukset edellämainitun 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

IX osa. Loppumääräyksiä.

25 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

26 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaisen jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin asianomaisen valtion ratifiointi on rekisteröity.

27 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisanomisoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti

tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

28 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröinnistä, on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

29 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

30 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

31 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

- a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa ipso jure tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 27 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

- b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisällönsä näihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

32 artikla.

Tämän sopimuksen ranska- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

Sopimus (N:o 83), joka koskee kansainvälisten työnormien soveltamista emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat kansainvälisten työnormien soveltamista emämaahan kuulumattomilla alueilla, mikä kysymys on kolmantena koltana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä yhdenätoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataanjäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee työnormeja (emämaahan kuulumattomat alueet), 1947”.

1 artikla.

1. Kansainvälisen työjärjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointiinsa tiedonanto, jossa ilmoitetaan, missä määrin jäsenvaltio sitoutuu siihen, että liitteeseen sisältyvien sopimusten määräyksiä sovelletaan aluei-

hin, jotka on mainittu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklassa sellaisena kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön vuoden 1946 muutosasiakirjassa, lukuunottamatta sanotun artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja alueita.

2. Edellämainitussa tiedonannossa on ilmoitettava tämän sopimuksen liitteessä olevan jokaisen sopimuksen suhteen:

- a) alueet, joiden puolesta jäsenvaltio sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä noudatetaan varauksetta;
- b) alueet, joilla jäsenvaltio sitoutuu soveltamaan sopimuksen määräyksiä erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;
- c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa sekä näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- d) alueet, joiden suhteen jäsenvaltio pidättyy päätöksen teosta.

3. Tämän artiklan 2 kohdan a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

4. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi tiedonanto tämän artiklan 2 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

5. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 8 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

2 artikla.

1. Kun tämän sopimuksen liitteessä mainituissa sopimuksissa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumattoman alueen viranomaisen omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunalainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa tämän sopimuksen sisältämistä velvoituksista tämän alueen suhteen.

2. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen velvoituksia voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useammat järjestön jäsenvaltiot niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

3. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän artiklan edellisten kohtien määräysten mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on sitouduttava siihen, että tämän sopimuksen liitteessä olevien sopimusten määräyksiä on sovellettava asianomaisella alueella erinäisin muutoksin tai varauksetta; kun tiedonannossa ilmoitetaan, että jonkin mainitun sopimuksen tai useamman tällaisen sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin varauksin, on siinä määriteltävä kunkin tällaisen sopimuksen kohdalta minkälaisia nämä varaukset ovat.

4. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

5. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat niinä ajanjaksoina, joina tämä sopimus 8 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tiedottaa tilanteesta liitteessä olevan yhden tai useamman sopimuksen suhteen.

3 artikla.

Asianomainen viranomainen voi etukäteen julkaistuilla laillisilla määräyksillä vapauttaa kaikkien sellaisten määräysten soveltamisesta, joilla saatetaan voimaan liitteeseen sisältyvät sopimukset, sellaiset yritykset tai laivat, joihin nähden niiden luonteesta tai laajuudesta johtuen, tehokas valvonta ei ole mahdollista.

4 artikla.

Mitä tulee kuhunkin alueeseen, jonka suhteen on voimassa tiedonanto, jossa määritellään liitteeseen sisältyvien yhden tai useamman sopimuksen määräyksiä koskevia muutoksia, on tämän sopimuksen soveltamista koskevilla vuosiraporteissa osoitettava, missä määrin edistystä on tapahtunut siihen suuntaan, että voitaisiin luopua oikeudesta vedota näihin muutoksiin.

5 artikla.

1. Kansainvälinen työkonferenssi voi kullakin istuntokaudella, jonka päiväjärjestykseen asia kuuluu, hyväksyä kahden kolmanneksen enemmistöllä muutoksia tämän sopimuksen liitteeseen sisällyttäen tähän liitteeseen uusien sopimusten määräyksiä tai korvaten jonkin liitteessä esiintyvän sopimuksen määräykset sellaisen sopimuksen määräyksillä, joka sisältää muutoksia edellämainittuun konferenssin hyväksymään sopimukseen.

2. Kunkin jäsenvaltion, jonka suhteen tämä sopimus on voimassa ja kunkin alueen, jonka puolesta on tehty sitoumus vastuusta soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä 2 artiklan mukaisesti, on vuoden kuluessa tai poikkeustapauksessa kahdeksantoista kuukauden kuluessa konferenssin istuntokauden päättämisestä saatettava tällainen muutos asianomaisen viranomaisen tai asianomaisten viranomaisten käsiteltäväksi lain antamista tai muunlaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

3. Tällainen muutos tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sen jälkeen kun tämä jäsenvaltio on sitoutunut soveltamaan sopimuksen määräyksiä, ja kunkin alueen osalta, jonka puolesta sitoumus vastuusta soveltaa sopimusta on tehty 2 artiklan mukaisesti, sen jälkeen kun tämän alueen puolesta on sitouduttu soveltamaan samoja määräyksiä.

4. Kun tällainen muutos tulee voimaan jonkin jäsenvaltion tai jonkin alueen osalta, johon nähden on sitouduttu soveltamaan tämän sopimuksen määräyksiä 2 artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion, jäsenvaltioiden tai kansainvälisen elimen on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tiedonanto, jossa ilmoitetaan sopimukseen tai sopimuksiin näh-

den, joiden määräykset on muutoksen johdosta lisätty liitteeseen, ne tiedot, joita vaaditaan 1 artiklan 2 kohdassa tai 2 artiklan 3 kohdassa asianhaarojen mukaan.

5. Kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen sen päivän jälkeen, jona konferenssi on hyväksynyt muutoksen, ja kunkin alueen, jonka puolesta sitoumus vastuusta soveltaa sopimuksen määräyksiä on tehty mainitun päivän jälkeen 2 artiklan mukaisesti, katsotaan ratifioineen muutoksia sisältävän sopimuksen tai sitoutuneen soveltamaan muutoksia sisältävän sopimuksen määräyksiä.

6 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

7 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen, kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaisen jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta sen jälkeen, kuin asianomaisen valtion ratifiointi on rekisteröity.

8 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisanomisoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

9 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröinnistä on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

10 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

11 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

12 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

- a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa ipso jure tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 8 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;
- b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

13 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

Liite.

Luettelo sopimuksista, joita tarkoitetaan sopimuksen (N:o 83), joka koskee kansainvälisten työnormien soveltamista emämaahan kuulumattomilla alueilla, 1 artiklan 1 kohdassa.

Sopimus, joka koskee lasten minimi-ikää pääsyä varten teollisuustyöhön (muutettu v. 1937).

Sopimus, joka koskee merityöhön käytettävien lasten minimi-ikä vahvistamista (muutettu v. 1936).

Sopimus, joka vahvistaa alimman ikärajan lämmittäjinä tai hiilenkantajina käytettävälle nuorille henkilöille, 1921.

Sopimus, joka koskee lääkärintarkastusta, jolla todetaan lasten ja nuorten henkilöiden soveltuvaisuus teollisuustyöhön, 1946.

Sopimus, joka koskee meripalveluksessa olevien lasten ja nuorten henkilöiden pakollista lääkärintarkastusta, 1921.

Sopimus, joka koskee lasten ja nuorten henkilöiden yötyötä teollisuusammateissa, 1919.

Sopimus, joka koskee naisten pitämistä työssä ennen lapsen synnyttämistä ja sen jälkeen, 1919.

Sopimus, joka koskee naisten yötyötä (muutettu v. 1934).

Sopimus, joka koskee naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaisissa kaivoksissa, 1935.

Sopimus, joka koskee tasa-arvoisuuden noudattamista oman ja vieraan maan työntekijöiden suhteen, mitä tulee työssä sattuneiden tapaturmain johdosta annettavaan korvaukseen, 1925.

Sopimus, joka koskee työssä sattuneiden tapaturmain korvaamista, 1935.

Sopimus, joka koskee aluksilla kuljetettavien raskaiden kollien painon merkitsemistä, 1929.

Sopimus, joka koskee viikkolevon soveltamista teollisuusyrityksissä, 1921.

Sopimus (N:o 84), joka koskee yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua emämaahan kuulumattomilla alueilla, mikä kysymys on kolmantena kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä 11 päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee yhdistymisvapautta (emämaahan kuulumattomat alueet), 1947”:

1 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan emämaahan kuulumattomiin alueisiin.

2 artikla.

Työnantajien ja työntekijöiden yhdistymisoikeus laillisissa tarkoituksissa on taatava asianmukaisin toimenpitein.

3 artikla.

Kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta turvattaisiin asianomaisia työntekijöitä edustaville ammatillisille järjestöille oikeus solmia työehtosopimuksia työnantajien tai työnantajien järjestöjen kanssa.

4 artikla.

Kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta saataisiin aikaan neuvotteluja työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen edustajien kanssa sekä saataisiin ne yhtymään kysymyksissä, jotka koskevat sellaisten määräysten laatimista ja soveltamista, joiden tarkoituksena on työntekijöiden suojeleminen ja työolainsäädännön soveltaminen.

5 artikla.

Kaikki työnantajien ja työntekijöiden välisten riitojen tutkimusmenetelmät olkoot niin yksinkertaisia ja nopeita kuin mahdollista.

6 artikla.

1. Työnantajia ja työntekijöitä kehoitetaan välttämään riitoja, ja jos sellaisia esiintyy, sovittamaan ne tasapuolisesti sovittelumenetelmien avulla.

2. Tässä tarkoituksessa on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin, jotta saataisiin aikaan neuvotteluja työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen edustajien kanssa sekä saataisiin ne yhtymään kysymyksissä, jotka koskevat sovitteluelinten perustamista ja toimintaa.

3. Edellyttäen, että nämä elimet toimivat, julkisten viranomaisten tehtäviin kuuluu ryhtyä tutkimaan näitä riitoja, pyrkiä edistämään sovittelua ja auttamaan osapuolia pääsemään tasapuoliseen ratkaisuun.

4. Milloin mahdollista, nämä viranomaiset on erityisesti määrättävä näihin tehtäviin.

7 artikla.

1. Niin nopeasti kuin mahdollista on laadittava työnantajien ja työntekijöiden välisten riitojen sovittelumetodit.

2. Asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden edustajien, lukien mukaan heidän vastaavien järjestöjensä edustajat, sikäli kuin tällaisia järjestöjä on olemassa, on ryhdyttävä, mikäli mahdollista, soveltamaan näitä metoodeja siinä muodossa ja siinä määrin kuin asianomainen viranomainen määrää, mutta joka tapauksessa lukumäärältään tasavertaisina ja tasavertaisuuden pohjalta lähtien.

8 artikla.

1. Mitä tulee alueisiin, jotka on mainittu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklassa, sellaisena, kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön vuoden 1946 muutosasiakirjassa, lukuunottamatta tämän muutetun artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja alueita, Kansainvälisen työjärjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointinsa tai lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mahdollisimman pian ratifiointinsa jälkeen tiedonanto, missä ilmoitetaan:

- a) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan varauksetta;
- b) alueet, joilla se sitoutuu soveltamaan sopimuksen määräyksiä erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;
- c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa, sekä näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- d) alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi tiedonanto tämän artiklan 1 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 14 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

9 artikla.

1. Kun tässä sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumattoman alueen viranomaisen omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että

se vastaa tämän sopimuksen sisältämistä velvoituksista tämän alueen suhteen.

2. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen velvoituksia voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useammat järjestön jäsenvaltiot niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

3. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän artiklan edellisten kohtien määräysten mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai varauksetta; kun tiedonannossa ilmoitetaan, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

4. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

5. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat niinä ajanjaksoina, joina sopimus 14 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tiedoittaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

10 artikla.

Mitä tulee kuhunkin alueeseen, johon nähden on voimassa tiedonanto, jossa määritellään tämän sopimuksen määräyksiä koskevia muutoksia, on tämän sopimuksen soveltamista koskevissa vuosiraporteissa osoitettava, missä määrin edistystä on tapahtunut siihen suuntaan, että voitaisiin luopua oikeudesta vedota näihin muutoksiin.

11 artikla.

Jos jossakin konferenssin myöhemmin hyväksymässä sopimuksessa, joka koskee jota-

kin tässä sopimuksessa käsiteltäviä kysymystä, niin määrätään, tämän sopimuksen määräyksiä, jotka on määritelty ensimmäinisissä sopimuksessa, lakataan soveltamasta kaikilla alueilla, joihin nähden Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle on lähetetty:

- a) joko tiedonanto, joka koskee sitoumusta siitä, että ensiksi mainitun sopimuksen määräyksiä sovelletaan Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti sellaisena kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön muutosta koskevassa asiakirjassa, vuodelta 1946,
- b) tai tiedonanto, jolla sitoudutaan hyväksymään tämän saman sopimuksen velvoitukset edellä mainitun 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

12 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

13 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaisen jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin asianomaisen valtion ratifiointi on rekisteröity.

14 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisano-

misoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

15 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifiointeista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifiointin rekisteröinnistä on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

16 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifiointeista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

17 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

18 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

- a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksen sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa ipso jure tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellä mainitun 14 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

- b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

19 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaankin pidettävä alkuperäisenä.

Sopimus (N:o 85), joka koskee ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa, päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla, mikä kysymys on kolmantena kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä,

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä yhdenatoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee ammattientarkastusta (emämaahan kuulumattomat alueet), 1947”.

1 artikla.

Ammattientarkastuselimii, jotka vastaavat tämän sopimuksen 2—5 artikloiden määräyksiä, toimikoon emämaahan kuulumattomilla alueilla.

2 artikla.

Ammattientarkastuselimiin kuuluu asianmukaisen koulutuksen saaneita tarkastajia.

3 artikla.

Työntekijöillä ja heidän edustajillaan tulee olla kaikki mahdollisuudet vapaasti pitää yhteyttä tarkastajiin.

4 artikla.

1. Asianomaisten viranomaisten nimittämien ja valtakirjoilla varustettujen tarkastajien on lyhyin väliajoin suoritettava työolojen tarkastuksia.

2. Tarkastajat olkoot laillisesti oikeutettuja käyttämään seuraavia valtuuksia virkatehtäviensä suorittamista varten:

- a) pääsemään vapaasti ilman edeltäkäsinnä annettua ilmoitusta kaikkina vuorokauden aikoina kaikkiin ammattientarkastuksen alaisiin laitoksiin, joissa he voivat kohtuullisella syyllä olettaa lain määräämää suojelua nauttivien henkilöiden työskentelevän sekä suorittamaan siellä tarkastuksia;
- b) pääsemään päiväsaikaan kaikkiin paikkoihin, joiden he voivat kohtuullisella syyllä olettaa kuuluvan tarkastuksen alaisuuteen;
- c) suorittamaan kaikkia tutkimuksia, tarkastuksia tai kyselyitä, joita pidetään tarpeellisina, jotta turvattaisiin lainmääräysten tehokas noudattaminen, ja varsinkin:
 - i) kyselemään joko yksin tai todistajien läsnäollessa työnantajalta tai yrityksen henkilökunnalta kaikkia asioita, jotka koskevat lainmääräysten soveltamista tai pyytämään tietoja jokaiselta muulta henkilöltä, jonka todistus voi näyttää heistä tarpeelliselta;
 - ii) pyytämään kaikkien sellaisten kirjojen, luetteloiden ja asiakirjojen esittämistä, joiden pitäminen on määrätty työoloja koskevassa lainsäädännössä, jotta voitaisiin todeta ne yhtäpitäviksi lainmääräysten kanssa sekä ottaa niistä jäljennöksiä tai otteita;
 - iii) vaatia lainmääräysten mukaista tiedonantojen asettamista näkyville;
 - iv) ottaa ja viedä tutkimustarkoituksia varten käytettyjä tai käsiteltyjä tavara- ja ainenäytteitä, edellyttäen, että työnantajalle tai

hänen edustajalleen ilmoitetaan, että tavaroita tai aineita on otettu ja viety pois tässä tarkoituksessa.

3. Tarkastuskäyntiä suorittaessaan on tarkastajan ilmoitettava siitä työnantajalle tai hänen edustajalleen, mikäli hän ei katso, että sellainen ilmoitus voi haitata valvonnan tehokkuutta.

5 artikla.

Ottaen huomioon poikkeukset, joita kansallinen lainsäädäntö voi määrätä, ammatitarkastajat:

- a) eivät ole oikeutettuja saamaan mitään välillistä tai välitöntä etua valvontansa alaisista yrityksistä;
- b) velvoitetaan sopivien rangaistusten tai kurinpidollisten toimenpiteiden uhalla olemaan paljastamatta, senkään jälkeen kuin ovat eronneet toimestaan, valmistus- tai kauppasalaisuuksia tai työmenetelmiä, joita he ovat voineet saada tietoonsa tehtäviään suorittaessaan;
- c) ovat velvoitettuja pitämään ehdottoman luottamuksellisina kaikki valitukset, jotka koskevat laitteiden puutteellisuksia tai rikkomuksia lain määräyksiä vastaan, ja he eivät saa ilmoittaa työnantajalle tai hänen edustajalleen, että tarkastuskäynti suoritettiin sellaisen valituksen johdosta.

6 artikla.

1. Mitä tulee alueisiin, jotka on mainittu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön muuttamista koskevassa asiakirjassa vuodelta 1946, lukuunottamatta alueita, jotka on mainittu täten muutetun artiklan 4 ja 5 kohdassa, järjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointiinsa tai lähettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mahdollisimman pian ratifiointinsa jälkeen tiedonanto, missä ilmoitetaan:

- a) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan varauksetta;

- b) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin ja näiden muutosten sisältö;
- c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa, ja näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- d) alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen kohdan

a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi tiedonanto tämän artiklan 1 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 12 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

7 artikla.

1. Kun tässä sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumattoman alueen viranomaisen omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunalainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa tämän alueen nimissä velvoituksesta soveltaa tässä sopimuksessa esitettyjä määräyksiä.

2. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useammat järjestön jäsenvaltiot niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

3. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän artiklan edellisten kohtien määräysten mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai varauksella; kun tiedonannossa ilmoitetaan, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

4. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

5. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat sinä aikana, jona tämä sopimus 12 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tiedottaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

8 artikla.

Mitä tulee kuhunkin alueeseen, johon nähden on voimassa tiedonanto, jossa määritellään tämän sopimuksen määräyksiä koskevia muutoksia, on tämän sopimuksen soveltamista koskevissa vuosiraporteissa osoitettava, missä määrin edistystä on tapahtunut siihen suuntaan, että voitaisiin luopua oikeudesta vedota näihin muutoksiin.

9 artikla.

Kun tiedonanto, jossa sitoudutaan soveltamaan ammattientarkastusta koskevan sopimuksen, 1947, määräyksiä jollakin alueella, on lähetetty Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mainitun sopimuksen 30 artiklan mukaisesti tai kun sitoumus vastuusta soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä jollakin alueella on lähetetty tällä tavoin 31 artiklan mukaisesti, tämän sopimuksen määräyksiä lakataan soveltamasta tällä alueella.

10 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

11 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Senjälkeen tämä sopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta senjälkeen kuin sen ratifiointi on rekisteröity.

12 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisanomisoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

13 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröinnistä on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

14 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot

kaikista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

15 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

16 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

- a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa ipso jure tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 12 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;
- b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

17 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaan pidettävä alkuperäisenä.

Sopimus (N:o 86), joka koskee alkuasukastyöntekijöiden työ sopimusten pituuden enimmäismäärää.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutun Genevessä 19 päivänä kesä-

kuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat alkuasukastyöntekijöiden työ sopimusten pituuden enimmäismäärää, mikä kysymys on kolmantena kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä,

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä yhdenätoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee työ sopimuksia (alkuasukastyöntekijät), 1947”:

1 artikla.

Tässä sopimuksessa

- a) sanonta „työntekijä” tarkoittaa alkuasukastyöntekijää, s. o. työntekijää, joka kuuluu tai on sulautunut emämaahan kuulumattoman alueen alkuasukasväestöön;
- b) sanontaa „työnantaja” sovelletaan, jollei toisin määritellä, kuhunkin julkiseen viranomaiseen, yksilöön, yhtiöön tai yhdistykseen riippumatta siitä onko kysymys alkuasukasista vai ei;
- c) sanonta „lain määräykset” tarkoittaa asianomaisella alueella voimassa olevaa lakia ja säännöksiä;
- d) sanonta „sopimus” tarkoittaa, jollei toisin määritellä, kaikkia työ sopimuksia, joiden mukaan työntekijä sitoutuu työnantajan palvelukseen rahapalkkaa tai muunlaista korvausta vastaan, lukuunottamatta oppiaikasopimuksia, jotka tehdään oppiaikaa koskevien lakien erikoismääräysten mukaisesti.

2 artikla.

1. Asianomainen viranomainen voi vaivauttaa tämän sopimuksen määräysten soveltamisesta:

- a) sopimukset, joiden mukaan työntekijä sitoutuu sellaisen alkuasukastyönantajan palvelukseen, jonka työssä on vain rajoitettu määrä työntekijöitä sen mu-

kaan kuin lainmääräyksissä säädetään tai joka ei täytä jotakin muuta lain määräämää ehtoa;

- b) jokaisen sopimuksen, jonka mukaan työntekijälle myönnettyä ainoana tai pääasiallisena korvauksena on oikeus ottaa haltuunsa työnantajalle kuuluva maa tai käyttää sitä hyväkseen.

2. Asianomainen viranomainen voi, neuvoteltuaan asianomaisia osapuolia edustavien työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, vapauttaa tämän sopimuksen soveltamisesta sopimukset, jotka on solmittu työnantajien ja työntekijöiden välillä, jotka ovat luku- ja kirjoitustaitoisia, ja kun heidän valintavapautensa työn suhteen on tyydyttävällä tavalla taattu; tämä poikkeus voidaan ulottaa kokonaisuudessaan jonkin alueen työntekijöihin, määrätyn yrityksen työntekijöihin tai työntekijöiden erikoisryhmiin.

3 artikla.

1. Lain määräyksissä on säädettävä työkauden pituuden enimmäismäärä, joka voidaan määrätä nimenomaisesti sopimuksessa tai joka voi sisältyä sopimukseen, olkoon sopimus kirjallinen tai suullinen.

2. Sopimuksessa nimenomaisesti määrätyn tai sopimukseen sisältyvän työkauden pituuden enimmäismäärä sellaisessa työssä, joka ei aiheuta pitkää ja kallista matkaa, ei saa missään tapauksessa ylittää kahta toista kuukautta, jollei työntekijöitä seuraa mukana heidän perheensä, eikä kahta vuotta, jos heidän perheensä seuraavat mukana.

3. Sopimuksessa nimenomaisesti määrätyn tai sopimukseen sisältyvän työkauden pituuden enimmäismäärä sellaisessa työssä, joka aiheuttaa pitkän ja kalliin matkan, ei saa missään tapauksessa ylittää kahta vuotta, jollei työntekijöitä seuraa mukana heidän perheensä, eikä kolmea vuotta, jos heidän perheensä seuraavat mukana.

4 artikla.

1. Kun jollakin alueella solmitun sopimuksen mukaan (mitä aluetta nimitetään seuraavassa kotialueeksi) työntekijät sitoutuvat työhön alueella, jossa on erilainen hallinta (mitä aluetta nimitetään seura-

vassa työalueeksi) sopimuksessa nimenomaisesti määrätyn tai sopimukseen sisältyvän työkauden pituuden enimmäismäärä ei saa ylittää kotialueen lainmääräyksissä säädettyä enimmäisaikaa eikä työalueen lainmääräyksissä säädettyä enimmäisaikaa.

2. Kotialueen ja työalueen asianomaisten viranomaisien on, aina kun se on tarpeellista tai toivottavaa, yhteisesti sovittava heitä yhteisesti koskevien kysymysten ratkaisusta, joita voi aiheutua tämän sopimuksen määräysten soveltamisesta.

5 artikla.

Tätä sopimusta ei sovelleta sopimuksiin, jotka on solmittu ennen tämän sopimuksen voimaantuloa alueella, missä sen soveltaminen tulee kysymykseen.

6 artikla.

1. Mitä tulee alueisiin, jotka on mainittu Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna Kansainvälisen työjärjestön perussäännön muuttamista koskevassa asiakirjassa, vuodelta 1946, lukuunottamatta alueita, jotka on mainittu täten muutetun artiklan 4 ja 5 kohdassa, järjestön kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, on liitettävä ratifiointiinsa tai lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle mahdollisimman pian ratifiointinsa jälkeen tiedonanto, jossa ilmoitetaan:

- alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan varauksetta;
- alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;
- alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa ja näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;
- alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a) ja b) alakohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikai-

sempi tiedonanto tämän artiklan 1 kohdan b), c) ja d) alakohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 11 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

7 artikla.

1. Kun tässä sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumatoman alueen viranomaisen omaan toimialaan, tämän alueen kansainvälisistä suhteista vastuunalainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä mainitun alueen hallituksen kanssa lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa tämän alueen nimissä velvoituksesta soveltaa tässä sopimuksessa esitettyjä määräyksiä.

2. Sitoumuksen vastuusta soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useammat järjestön jäsenvaltiot niiden yhteisessä suojeluksessa olevan alueen puolesta;
- b) jokainen kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

3. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän artiklan edellisten kohtien määräysten mukaisesti lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai varauksella; kun tiedonannossa ilmoitetaan että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

4. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa tiedonannossa.

5. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat sinä aikana, jona tämä sopimus 11 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pää-

johtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tiedottaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

8 artikla.

Mitä tulee kuhunkin alueeseen, johon nähden on voimassa tiedonanto, jossa määritellään tämän sopimuksen määräyksiä koskevia muutoksia, on tämän sopimuksen soveltamista koskevissa vuosiraporteissa osoitettava, missä määrin edistystä on tapahtunut siihen suuntaan, että voitaisiin luopua oikeudesta vedota mainittuihin muutoksiin.

9 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

10 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta senjälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Senjälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaisen jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta senjälkeen kuin sen ratifiointi on rekisteröity.

11 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaan annettua irtisanomisoikeutta, sitoutuu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräamin ehdoin.

12 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröinnistä on pääjohtajan kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomiota päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

13 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifioinneista, tiedonannoista ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

14 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua umpeen tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aiheellista

ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

15 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää

a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa *ipso jure* tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 11 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

b) eivät jäsenvaltiot enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

16 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpakin pidettävä alkuperäisenä.

B. Suositusten tekstit.

Suositus (N:o 81), joka koskee ammattientarkastusta.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat ammattientarkastusta teollisuus- ja kaupparytyksissä, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään suositusta, joka koskee ammattientarkastusta, 1923 ja sopimusta, joka koskee ammattientarkastusta, 1947,

hyväksyy tänä yhdenentoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee ammattientarkastusta, 1947”:

Kun suositus, joka koskee ammattientarkastusta, 1923, ja sopimus, joka koskee ammattientarkastusta, 1947, määräävät ammattientarkastustoiminnan järjestämisen ja kun

on suotavaa täydentää niiden sisältämiä määräyksiä uusilla suosituksilla,

konferenssi suosittelee jäsenvaltioille seuraavia määräyksiä sovellettaviksi, niin pian kuin kansalliset olosuhteet sen sallivat, ja kehoittaa esittämään Kansainväliselle työtoimistolle hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti raportteja toimenpiteistä, joihin on ryhdytty näiden määräysten soveltamiseksi:

I. Ammattitarkastuksen ennakkoehkäisevät tehtävät.

1. Jokainen, joka aikoo avata tai ottaa haltuunsa teollisuus- tai kauppayrityksen tai aloittaa sellaisessa yrityksessä toiminnan, jolla asianomainen viranomainen katsoo olevan oleellista merkitystä niiden lainmääräysten soveltamisessa, joiden noudattamisen valvonta on ammattientarkastajien tehtävä, olisi velvollinen tekemään ennakkoilmoituksen asianomaiselle ammattientarkastusviranomaiselle joko suoraan tai toisen määrätyn viranomaisen välityksellä.

2. Jäsenvaltioiden tulisi ryhtyä toimenpiteisiin, jotta kaikki suunnitelmat uusista tehdaslaitoksista, uusista laitteista ja uusista tuotantomenetelmistä voidaan antaa asianomaiselle ammattientarkastusviranomaiselle lausuntoa varten siitä, tekevätkö sanotut suunnitelmat vaikeaksi tai mahdottomaksi työntekijäin terveyttä ja turvallisuutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamisen tai ovatko ne omiaan vaarantamaan työntekijäin terveyttä ja turvallisuutta.

3. Varauksin ottaa huomioon kaikki lainsäädännön mahdollisesti sallimat valitusoikeudet olisi kansallisessa lainsäädännössä vaaralliseksi tai epäterveellisiksi katsottujen uusien tuotantolaitoksia, laitteita tai tuotantomenetelmiä koskevien ehdotusten toteuttamisen ehdoksi asetettava ammattientarkastusviranomaisten työntekijäin terveyden ja turvallisuuden takaamiseksi määräämien muutosten toimeenpano.

II. Työnantajien ja työntekijäin yhteistyö terveyttä ja turvallisuutta koskevissa asioissa.

4. (1) Olisi edistettävä yhteistyön järjestämistä työnantajien ja työntekijöiden välille työntekijöiden terveydellisten olojen ja turvallisuuden parantamiseksi.

(2) Tämän yhteistoiminnan voisi järjestää turvallisuuskomiteoiden ja muiden samantapaisten elinten muotoon, joita asetettaisiin kuhunkin yritykseen tai laitokseen ja joihin kuuluisi työnantajien ja työntekijöiden edustajia.

5. Työntekijäin ja yrityksen johdon edustajien ja ennen kaikkea turvallisuuskomiteoiden tai vastaavien elinten edustajien. mikäli sellaisia on olemassa, olisi saatava valtuudet välittömään yhteistyöhön ammattientarkastusviranomaisten kanssa niissä rajoissa ja sillä tavoin, kuin asianomainen viranomainen määrää, tarkastuksia suoritettaessa ja varsinkin työtapaturmia ja ammattitauteja koskevia tutkimuksia suoritettaessa.

6. Ammattientarkastusviranomaisten ja työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen välistä yhteistoimintaa olisi helpoitettava järjestämällä konferensseja, sekakomiteita tai muita samantapaisia elimiä, joissa ammattientarkastuksen edustajat voisivat keskustella työnantajien ja työntekijäin järjestöjen edustajien kanssa kysymyksistä, jotka koskevat työläinsäädännön soveltamista sekä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta.

7. Tarpeellisiin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä sen varmistamiseksi, että työnantajat ja työntekijät saavat työläinsäädäntöä ja terveys- ja turvallisuuskysymyksiä koskevia neuvoja ja tietoja, kuten:

a) konferenssien, radiolähetysten, seinäilmoitusten, selostuslehtisten ja elokuvien avulla, joissa selitettäisiin työläinsäädännön määräyksiä ja esitetäisiin niiden soveltamista koskevia ehdotuksia ja toimenpiteitä työtapaturmien ja ammattitautien ehkäisemiseksi;

b) työväensuojelunäyttelyiden avulla;

c) terveysoloja ja työturvallisuutta koskevan opetuksen avulla teknillisissä kouluissa.

III. Työruudat.

8. Ammattientarkastajien tehtäviin ei pitäisi kuulua toimiminen työriitojen sovittelijoina tai välitystuomareina.

IV. Tarkastustoimintaa koskevat vuosikertomukset.

9. Vuosittain julkaistujen tarkastustoimintaa koskevien kertomusten tulisi sisältää, mikäli mahdollista, seuraavia yksityiskohtaisia tietoja:

- a) luettelon niistä laeista ja säännöksistä, joita ei ole mainittu aikaisemmissa raporteissa ja jotka koskevat tarkastustoimintaa;
- b) tietoja ammattientarkastushenkilökunnasta; erityisesti ilmoittaen:
 - i) tarkastajain kokonaisluvun;
 - ii) eri tarkastajain jakaantumisen ryhmiin arvon ja työtehtävien mukaan;
 - iii) naispuolisten tarkastajien lukumäärän;
 - iv) ammattien tarkastuselinten maantieteellisen jakaantumisen;
- c) tilastoja tarkastuksen alaisista työpaikoista sekä näissä työskentelevien henkilöiden lukumäärästä, erityisesti ilmoittaen:
 - i) tarkastusten alaisten yritysten ja työpaikkain lukumäärän;
 - ii) vuoden aikana näissä laitoksissa työskennelleiden henkilöiden keskimääräisen lukumäärän;
 - iii) tietoja työssä pidettyjen henkilöiden luokittelusta seuraavien perusteiden mukaan: miehet, naiset, nuoret henkilöt ja lapset;
- d) tilastoja tarkastuskäynneistä, erityisesti ilmoittaen:
 - i) tarkastettujen työpaikkojen lukumäärän;
 - ii) suoritettujen tarkastuskäyntien lukumäärän, päivä- ja yötarkastukset erikseen;
 - iii) tarkastetuissa työpaikoissa työskentelevien henkilöiden lukumäärän;
 - iv) useammin kuin kerran vuodessa tarkastettujen laitosten lukumäärän;
- e) tilastoja rikkomuksista ja rangaistuksista, erityisesti ilmoittaen:
 - i) asianomaisille viranomaisille ilmoitettujen rikkomusten lukumäärän;
 - ii) tietoja rikkomusten luokittelusta niiden lainmääräysten mukaan, joita ne koskevat;

- iii) annettujen rangaistusten lukumäärä;
- iv) tietoja asianomaisten viranomaisien määräämien rangaistusten luonteesta eri tapauksissa (sakko, vankeus jne.);
- f) tilastoja työtapaturmista erityisesti mainiten ilmoitettujen työtapaturmien lukumäärän sekä tietoja näiden tapaturmien luokittelusta:
 - i) ammattialan ja ammatin mukaan;
 - ii) niiden syyn mukaan;
 - iii) seurausten mukaan (kuolemaan johtavat ja muut tapaturmat);
- g) tilastoja ammattitaudeista, erityisesti ilmoittaen:
 - i) ilmoitettujen ammattitautitapausten lukumäärän;
 - ii) tietoja näiden tapausten luokittelusta ammattialan ja ammatin mukaan;
 - iii) tietoja näiden tapausten luokittelusta ammattitaudin aiheuttaneiden syiden tai laadun mukaan (ammattitaudin, myrkyllisten aineiden, epäterveellisten tuotantomenetelmien laatu ym.).

Suositus (N:o 82), joka koskee ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 19 päivänä kesäkuuta 1947 kolmannenkymmenennen istuntokautensa ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat ammattientarkastuksen järjestämistä kaivos- ja teollisuusyrityksissä, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä sekä

päätettyään, että eräät näistä ehdotuksista laaditaan suosituksen muotoon, joka täydentää suositusta, joka koskee ammattientarkastusta, 1923, sopimusta, joka koskee ammattientarkastusta, 1947, ja suositusta, joka koskee ammattientarkastusta, 1947,

hyväksyy tänä yhdenkatoista päivänä heinäkuuta vuonna yhdeksäntoistasataaneljäkymmentäseitsemän seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee ammattientarkastusta (kaivokset ja kuljetus), 1947”:

Kun sopimus, joka koskee ammattientarkastusta, 1947, määrää ammattientarkastuksen järjestämisen ja oikeuttaa kansallisen lainsäädännön vapauttamaan kaivos- ja kuljetusyritykset tämän sopimuksen soveltamisesta ja

kun on kuitenkin tärkeää ryhtyä sopi viin toimenpiteisiin, että kaivos- ja kuljetusyrityksissä noudatettaisiin tehokkaasti lainmääräyksiä, jotka koskevat työntekijäin työoloja ja suojelua työn aikana,

konferenssi suosittelee jäsenvaltioille seuraavien määräysten soveltamista, niin pian kuin kansalliset olosuhteet sen sallivat ja kehoittaa tiedoittamaan Kansainväliselle työtoimistolle, hallintoneuvoston päätösten mukaisesti toimenpiteistä, joihin on ryhdytty niiden soveltamiseksi:

Kunkin Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion olisi sovellettava kaivos- ja kuljetusyrityksiin, siten kuin asianomainen viranomainen ne määrittelee, asianmukaista ammattientarkastusjärjestelmää tarkoituksella turvata niiden lainmääräysten soveltaminen, jotka koskevat työehtoja ja työntekijöiden suojelua työn aikana.

**Ulkoasiainvaliokunnan mietintö N:o 23
hallituksen esityksen johdosta eräiden kansainvälisen työ-
konferenssin kolmannellakymmenennellä istuntokaudel-
laan vuonna 1947 hyväksymien kansainvälisten sopimus-
ten hyväksymisestä.**

Eduskunta on pöytäkirjanottein 1 päivästä syyskuuta 1949 lähettänyt ulkoasiainvaliokuntaan hallituksen esityksen n:o 84 eräiden kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakymmenennellä istuntokaudellaan vuonna 1947 hyväksymien kansainvälisten sopimuksen hyväksymisestä.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti ulkoasiainvaliokunta on pyytänyt työväenasiainvaliokuntaa antamaan lausuntonsa, joka seuraa oheisena.

Yhtyen puolestaan hallituksen esityksen perusteluihin ja työväenasiainvaliokunnan lausuntoon ulkoasiainvaliokunta on päättänyt puoltaa esityksen hyväksymistä.

Tämän vuoksi valiokunta kunnioittavasti esittää,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymän sopimuksen, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa, ja

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymät sopimukset, jotka koskevat sosiaalipolitiikkaa, kansainvälisten työnormien soveltamista, yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua sekä ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla ja alkuasukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 1949.

Asian käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Paasio, varapuheenjohtaja Pohjala, jäsenet Ahmavaara, Hakkila, Heljas, Kajala, Kauppi, Kilpeläi-

nen, Pessi, Ryömä, Soininen, Vesterinen ja Österholm sekä varajäsenet Kuusinen-Leino, Paavolainen ja Östenson.

EDUSKUNNAN
TYÖVÄENASIAINVALIOKUNTA.

Helsingissä,
11 päivänä lokakuuta 1949.
Lausunto n:o 4.

Ulkoasiainvaliokunnalle.

Ulkoasiainvaliokunta on 10 päivänä lokakuuta 1949 lähettämällään kirjelmällä eduskunnan päätöksen mukaisesti pyytänyt työväenasiainvaliokunnan lausuntoa hallituksen esityksestä n:o 84 eräiden kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakymmenenellä istuntokaudellaan hyväksymien kansainvälisten sopimusten hyväksymisestä. Kuultuaan asiantuntijana kansliapäällikkö Niilo A. Manniota sosiaaliministeriöstä sekä saatuaan sosiaaliministeriöstä hallitusneuvos A. Vehilän kirjallisen lausunnon ammattientarkastusta koskevista kysymyksistä valiokunta lausuntonaan kunnioittaen esittää seuraavaa.

Hallituksen puheenaolevassa esityksessä ehdotetaan, että eduskunta päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymät kaksi sopimusta, joista ensimmäinen koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa ja toinen sosiaalipolitiikkaa, kansainvälisten työnormien soveltamisesta emämaahan kuulumattomilla alueilla ja alkuasukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää. Lisäksi hallitus tiedonannossaan, joka koskee sekä ammattientarkastusta että ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä, ilmoittaa niiden määräyksien sisältöä yleensä voitavan toteuttaa maassamme niiltäkin osilta, joilta niitä ei vielä ole toteutettu parhaillaan tarkistettavana olevassa ammattientarkastuslainsäädännössä ja kaivos- ja kuljetusyritysten kohdalla eräin pienin varauksin.

Mitä ensiksi tulee sopimusehdotukseen, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa, niin hallituksen esityksen perusteluissa todetaan voimassa olevan lainsäädäntömme säännösten vastaavan pääpiirteissään sopimusehdotuksen sisältöä, joten sopimuksen ratifioiminen on mahdol-

lista voimassa olevan lainsäädännön puitteissa. Vähäiset muodolliset eroavaisuudet sopimuksen ja voimassa olevan lainsäädännön välillä voidaan ottaa huomioon valmis- teilla olevan uuden ammattientarkastuslain- säädännön yhteydessä. Yhtyen hallituksen perusteluihin valiokunta puoltaa puheena- olevan sopimuksen hyväksymistä. Valio- kunta kuitenkin edellyttää, että Suomessa voimassa olevaa ammattientarkastuslainsäädäntöä tarkistettaessa otetaan huomioon ne yksityiskohdat, jotka sisältyvät mainittuun sopimusehdotukseen ja tiedonannossa esi- tettyihin suosituksiin.

II-osan sopimusehdotukset, jotka koske- vat sosiaalipolitiikkaa, kansainvälisten työ- normien soveltamista, yhdistymisvapautta ja työriitojen sovittelua sekä ammattien- tarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla ja alkuasukastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää, valio- kunta ehdottaa hyväksyttäväksi hallituksen esityksen perustelujen mukaisesti.

Edellä olevilla perusteilla valiokunta lau- suntonaan kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta puolestaan päät- täisi hyväksyä kansainvälisen työkon- ferenssin vuonna 1947 hyväksymän sopimuksen, joka koskee ammattien- tarkastusta teollisuudessa ja kau- passa, ja

että Eduskunta puolestaan päät- täisi hyväksyä kansainvälisen työ- konferenssin vuonna 1947 hyväksy- mät sopimukset, jotka koskevat so- siaalipolitiikkaa, kansainvälisten työ- normien soveltamista, yhdistymisva- pautta ja työriitojen sovittelua sekä ammattientarkastusta emämaa- han kuulumattomilla alueilla ja al- kuasukastyöntekijöiden työsopimus- ten pituuden enimmäismäärää.

Valiokunnan puolesta:

Arvi Turkka.

Ensio Salonen.

**Eduskunnan vastaus Hallituksen esitykseen
eräiden kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakym-
menennellä istuntokaudellaan vuonna 1947 hyväksymien
kansainvälisten sopimusten hyväksymisestä.**

Eduskunnalle on annettu Hallituksen esitys N:o 84 eräiden kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakymmenennellä istuntokaudellaan vuonna 1947 hyväksymien kansainvälisten sopimusten hyväksymisestä, ja Ulkoasiainvaliokunta on asiasta antanut mietintönsä N:o 23.

Sopimuksen johdosta, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa, Eduskunta edellyttää, että Suomessa voimassa olevaa ammattientarkastuslainsäädäntöä tarkistettaessa otetaan huomioon ne yksityiskohdat, jotka sisältyvät mainittuun sopimukseen ja tiedonannossa esitettyihin suosituksiin.

Eduskunta on päättänyt

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 1949.

puolestaan hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymän sopimuksen, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa; sekä

puolestaan hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1947 hyväksymät sopimukset, jotka koskevat sosiaalipoliittikkaa, kansainvälisten työnormien soveltamista, yhdistymisvapautta ja työrütojen sovittelua sekä ammattientarkastusta emämaahan kuulumattomilla alueilla ja alkukasakastyöntekijöiden työsopimusten pituuden enimmäismäärää.